



СВОБОДА

Пам'ятаймо
про
Україну!

Видає Український Народний Союз

— SVOBODA —

Published by the Ukrainian National Association

ЦІНА \$1.00

РАЗ НА ТИЖДЕНЬ

ONCE A WEEK

PRICE \$1.00

РІК CXV

П'ЯТНИЦЯ, 29 СЕРПНЯ 2008 РОКУ

ЧИСЛО 35

VOL. CXV

FRIDAY, AUGUST 29, 2008

№. 35

Україна урочисто святкувала 17-річчя Незалежності

КИЇВ. – В столиці України 24 серпня відбулася військова парада на честь 17-ої річниці Незалежності України. Це була вже четверта подібна парада з нагоди державного свята. Попередні відбувалися у 1998, 1999, 2001 роках. В інші роки у парадах не брала участі військова техніка.

Цього року до паради було залучено 144 одиниці техніки, 22 літаки та вісім вертолетів. По Хрещатику пройшли бронемашини, танки, артилерійські і протитанкові батареї, батареї реактивних систем „Град“, „Ураган“ і „Смерч“, зенітний комплекс „Оса“. У параді взяло участь понад 3,000 військовослужбовців – курсанти і слухачі шести військових учбових закладів України. Також Хрещатиком пройшли представники Міністерства внутрішніх справ, Державної прикордонної служби, Міністерства з питань надзвичайних ситуацій. Участь у параді взяли 18 оркестр Збройних Сил України.

Командував парадом командувач Сухопутними військами Збройних Сил України генерал-полковник Іван Свіда. Приймав парад міністер оборони України Юрій Єхануров.

За проведення урочистого ритуалу спостерігали Президент України – Верховний головнокомандувач Збройних Сил України Віктор Ющенко, який виголосив промову, вміщену на третій сторінці. Були



Українські вояки на параді 24 серпня у Києві. Фото: УНІАН

присутні представники органів державної влади, дипломати, чужоземні делегації, а також 50 тис. глядачів, що розташувалися вздовж Хрещатика.

Попри яскраві враження, що їх одержали від паради численні глядачі, військові експерти кажуть, що побачене засвідчило, що українська армія оснащена технікою

старого покоління, у той час, як країни світу переходять на техніку і озброєння значно вищого рівня.

24 серпня Президент України В. Ющенко узяв участь у Молебні „Молитва за Україну та український народ“, що відбувся у Софійському соборі. У ньому брали участь також прем'єр-міністр України Юлія Тимошенко, голова Верховної Ради

України Арсеній Яценюк, члени уряду, народні депутати, інші високопосадовці.

У своїх молитвах представники різних релігійних конфесій звернулися до Бога з проханням дати Україні і українським можновладцям розуму і сил для того, щоб держава процвітала.

Зокрема Патріарх Київський і всієї Русі-України Філарет закликав Бога дати Президентові України соломону мудрість, урядові України – сили, щоб він працював на добробут народу і розвиток економіки, народним депутатам – розуміння того, що потрібно думати не про себе, а про український народ. Філарет помолився й за грузинський народ, на якого, за його словами, було здійснено напад.

З молитвою за Україну й український народ виступили представники всіх християнських конфесій.

Громадськість звернула увагу на те, що Ю. Тимошенко не була присутня на військовій параді. У День Незалежності вона провела покладання квітів до пам'ятників видатним діячам української історії.

ОДЕСА. – Парада військ і бойової техніки з нагоди Дня Незалежності відбулася на цен-

(Закінчення на стор. 3)

Успіх України на Олімпіаді-2008

24 серпня в Пекіні закінчилися XXIX літні Олімпійські ігри. Церемонія закриття відбулася на стадіоні „Пташине гніздо“ – головній спортивній арені Олімпіади. У ній взяли участь близько 7,000 осіб, які показали велике святкове дійство.

На початку церемонії закриття на головній арені Олімпіади з'явилися представники всіх країн-учасниць. Президент Міжнародного олімпійського комітету (МОК) Жак Рогге оголосив літні Олімпійські ігри-2008 закритими. Він назвав Ігри та їх організацію винятковими, а провідник Китайської Народної Республіки Ху Цзиньтао запевнив, що влада Китаю задоволена тим, як пройшла Олімпіада-2008 в Пекіні. „Успіх пекінської Олімпіади став можливий завдяки старанням всього китайського народу і людей всього світу“, – сказав він.

Після того, як вогонь Олімпіади був згашений, олімпійський прапор передали посадникові Лондона Борисові Джонсону. XXX літні Олімпійські ігри відбудуться 2012 року в столиці Великої Британії.

Делегація України успішно виступи-

(Закінчення на стор. 19)



Олімпійський прапор прийняв посадник Лондона Борис Джонсон. Фото: УНІАН

Москва визнала Абхазію та Південну Осетію незалежними державами

МОСКВА. – Президент Росії Дмитро Медведєв 26 серпня оголосив, що Росія визнає незалежність Абхазії та Південної Осетії, які розглядаються міжнародною спільнотою як частина Грузії. У заяві з цього приводу Д. Медведєв зокрема заявив: „Враховуючи вільне волевиявлення осетинського і абхазького народів, керуючись статуту ООН, декларацією 1970 року про принципи міжнародного права, які стосуються дружніх взаємин між державами, Гельсінкським заключним актом Ради безпеки Європи 1975 року та іншими основоположними міжнародними документами, я підписав укази про визнання Російською Федерацією незалежності Південної Осетії і незалежності Абхазії. Росія закликає інші держави піти за її прикладом“.

У відповідь на цю заяву Росії Грузія звинуватила Росію у неприхованій анексії її території і заявила, що указ є незаконним.

Ряд західних країн засудили крок Росії. Сполучені Штати назвали його таким, що викликає жаль, а Німеччина назвала його неприйнятним. Раніше Президент США Джордж Буш виступив з твердою заявою, у якій закликав Росію не визнавати незалежність Південної Осетії та Абхазії, і скритикував рішення парламенту Росії з проханням до Президента Д. Медведєва підтримати цю ініціативу. Білий Дім знову наголосив, що згадані регіони залишаються невід'ємною частиною Грузії.

Тим часом провідники сепаратистських регіонів подякували Росії. Провідник Південної Осетії Едуард Кокойти сказав, що проситиме Москву розгорнути військову базу на своїй території. (Bi-Bi-Ci)

Докладніше про події в Грузії – на стор. 9

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

В автокатастрофі загинув Михайло Сирота

КИЇВ. — Представники міністерства внутрішніх справ України 26 серпня підтвердили факт загибелі в автокатастрофі депутата Верховної Ради, одного з чільних представників Блоку Володимира Литвина, голови Трудової партії України Михайла Сироти. Депутат загинув увечорі у понеділок, 25 серпня, у Київській області внаслідок лобового зіткнення двох автомобілів, за кермом одного з яких він перебував. М. Сирота обирався у парламент кількох скликань; його часто називали „батьком Конституції”, оскільки він був одним з ключових авторів Основного закону, ухваленого після тривалих і драматичних дебатів у Верховній Раді у 1996 році. У парламенті нинішнього скликання М. Сирота був заступником голови комітету з питань правової політики. Прощання з тілом М. Сироти відбулося того ж дня у клубі Кабінету міністрів України, Панахида по покійному відбулася у Києво-Печерській Лаврі. Жалібне віче і поховання М. Сироти відбулося на Байковому кладовищі Києва у середу, 27 серпня. Комісію для організації похорону очолював народний депутат В. Литвин. Витрати, пов'язані з ритуальними послугами, здійснюватимуться згідно з Порядком організації поховання народного депутата України. (*Bi-Bi-Ci, УНІАН*)

У Полтаві буде пам'ятник гетьманові Іванові Мазепі

ПОЛТАВА. — Депутати Полтавської міської ради 22 серпня на позачерговій сесії ухвалили рішення про встановлення пам'ятника гетьманові Іванові Мазепі на Соборній площі в Полтаві. За дане рішення проголосувала 28 з 42 присутніх депутатів. Голова Полтавської обласної державної адміністрації Валерій Асадчев, також присутній на сесії, повідомив депутатів, що на спорудження пам'ятника надійшло 1 млн. грн. держсубвенції, згідно з указом Президента про святкування 300-річчя Полтавської битви. В. Асадчев закликав депутатів проголосувати за спорудження пам'ятника, щоб мати можливість використати держсубвенцію також на поліпшення інфраструктури міста. Раніше плянувалося встановити пам'ятник І. Мазепі на Полі Полтавської битви поряд з пам'ятником Петрові I і королеві Швеції Карлові XII. (*УНІАН*)

П'ята колона прокинулася

КИЇВ. — Голова фракції Партії Регіонів у Верховній Раді Віктор Янукович переконаний, що Президент України Віктор Ющенко не мав права „однобічно підтримувати” Грузію в її конфлікті з Росією від імені Української держави. Про це В. Янукович заявив 22 серпня, оголошуючи заяву фракції ПР щодо грузинсько-російського конфлікту. „Україна знаходиться у дуже складній ситуації через фактичну участь держави у грузинсько-російському конфлікті. Ми можемо брати участь у його врегулюванні лише на миротворчих засадах. Заяви українських

керівників на підтримку Грузії призводять до того, що сьогодні ми маємо дуже конфліктну ситуацію з Російською державою”, – сказав В. Янукович. Між тим політик зауважив, що, „безумовно, В. Ющенко, як людина, враховуючи його стосунки з М. Саакашвілі, можливо, прийняв правильне рішення. Кум він чи не кум, але я бачив, як В. Ющенко хрестив сина М. Саакашвілі. Але Президент України не мав права однобічно підтримати Грузію від імені Української держави”, – наголосив В. Янукович. Він також додав, що Україна „не повинна обслуговувати” інтереси США в їхньому протистоянні з Росією. „Ми повинні дбати про свою безпеку і національні інтереси України”, – підсумував В. Янукович. Того ж дня фракція Партії Регіонів ухвалила і розповсюдила заяву щодо грузинсько-російського конфлікту, в якій засуджує дії і позицію української влади у цьому питанні. (*„Майдан”*)

Експерти назвали головних винуватців кризи

КИЇВ. — Головними винуватцями нинішніх кризових явищ в українському політикумі експерти називають Президента України Віктора Ющенка, групи, що борються за доступ до економічних ресурсів, Секретаріат Президента та його голову Віктора Балого. Про це свідчать оприлюднені 22 серпня висліди експертного опитування, проведеного фондом „Демократичні ініціативи” у червні-липні цього року. Фонд опитав експертів-політологів та соціологів стосовно сучасної кризи в Україні. Всього було отримано 30 відповідей. Згідно з опитуванням, 22 експерти вважають, що найбільш винним у нинішніх кризових явищах в українському політикумі є Президент В.Ющенко, 16 експертів – групи, що борються за доступ до економічних ресурсів, 12 – Секретаріат Президента і В. Балого, 10 – прем'єр-міністр Юлія Тимошенко, два експерти – БЮТ, два – Партія Регіонів, один – блок „Наша Україна-Народна самооборона”, один експерт – „перебіжчики”, які вийшли з коаліції. Серед інших винуватців кризових явищ були названі: вся політична еліта, провідник опозиції Віктор Янукович, групи еліт, що виникли як сплав підприємницько-політичних інтересів, які борються за приватизацію держави, домінування принципу політичної доцільності у діяльності політиків, переважаюча модель розуміння вищих життєвих цінностей – влада, гроші, слава, персональні амбіції та логіка „римських легіонерів”. Думки експертів про те, чи правомірно говорити про нинішню ситуацію у суспільстві як про кризову, розділилися: 13 експертів вважають, що суспільно-політична криза наявна, ще 13, – що наявна лише політична криза, а не суспільна, четверо експертів віддали голоси за те, що кризи немає, є загострення хронічних хвороб української політики. Серед інших причин кризових явищ також були названі: низька політична культура, слабка здатність громадянського суспільства впливати на політичні процеси, діяльність сучасної влади, „духовна, моральна, куль-

турна деградація суспільства, його ціннісно-сміслових систем, свідоме й узаконене застосування маніпулятивних технологій, спрямованих на розчленування суспільства з метою „розділяй і владарюй!”. (*УНІАН*)

Росія погрожує Україні зупинкою товарного сполучення

МОСКВА. — Російська залізниця (РЗД) погрожує Україні припиненням перевезення товарів, якщо та і надалі використовуватиме російські вантажні вагони без дозволу. Як повідомило 21 серпня керівництво РЗД, використання вагонів зриває постачання вугілля до українських портів. Врегулювати проблему російські залізничники пропонують в такий спосіб, щоб у найближчі шість місяців замінити вантажні вагони на зворотному шляху до Росії. (*„Українська правда”*)

„Ми не станемо наступною жертвою Росії”

КИЇВ. — Президент України Віктор Ющенко заявив 23 серпня, що вторгнення Росії до Грузії має спричинитися до швидшого розширення на схід Північно-Атлантичного альянсу. Український Президент сказав, що Україна повинна зробити все можливе, аби не стати наступною жертвою російської агресії. „Вперше в Європі від моменту закінчення холодної війни чужоземна армія увійшла на територію незалежної держави без будь-якого законного підґрунтя”, – сказав він. Святкування Дня Незалежності в Україні цього року мали військовий мотив. Але українську армію не можна порівнювати з російською, де кошти, отримані з нафтових прибутків, використовуються на модернізацію озброєння. Президент В. Ющенко також сказав, що Україна повинна рухатися до НАТО, бо це, за його словами, єдиний спосіб захистити національну безпеку України. „Коли кордони НАТО розширяться, тоді ж розшириться і регіон миру і стабільності”. (*Bi-Bi-CI*)

Пластуни відсвяткували День державного прапора

КИЇВ. — Національна скавтська організація України (НСОУ) „Пласт” спільно з „Форумом молодих провідників України” провели 23 серпня акцію з нагоди Дня державного прапора України. Учасники заходу вишикувалися біля меморіального комплексу „Національний музей історії Великої Вітчизняної війни 1941-1945 років”. Пластуни з'їхалися до столиці з різних областей для триденного таборування – 23-25 серпня. Державний прапор об'єднує всі регіони в єдину соборну Україну, у великий український народ. На цьому наголосив Президент Віктор Ющенко під час урочистої церемонії підняття Державного прапора України на честь свята цього символу Української держави, що відбулася на майдані Незалежності у Києві. „Любімо й шануймо прапор як найдорогоціннішу національну святиню”, – закликав Президент. Як зазначив Глава держави,

„історична справедливість звершилася в доленосному 1991 році. З синьо-жовтим прапором ми виборили незалежність й відновили свою державність. З ним увійдемо до об'єднаної сім'ї європейських народів. Синьо-жовтий стяг – це символ наших перемог”. В. Ющенко повідомив, що у цей урочистий день з майдану Незалежності національні прапори вирушають з столиці у 27 регіонів країни. „Ці великі знамена майорітимуть у місцях звитяг українського духу та зброї по всій Вітчизні”, – підкреслив Президент. У виконанні народного артиста України Олександра Пономарьова та ансамблю пісні і танцю Збройних Сил України на майдані Незалежності прозвучала прем'єра пісні „Прапор України”. Одночасно відбулася урочиста хода військовослужбовців, які пронесли 27 прапорів, що згодом відбудуть у кожен регіон України. (*Укр-Інформ*)

Віце-президент США Д. Чейні відвідає Грузію та Україну

ВАШІНГТОН. — Білий Дім оголосив 25 серпня, що американський віце-президент Дік Чейні відвідає Грузію і Україну на початку наступного місяця. Такий крок розглядатимуть як ще один прояв підтримки Вашингтону Грузії в її конфлікті з Росією. Д. Чейні також відвідає Азербайджан. Раніше цього місяця Грузію відвідала Державний секретар США Кондоліза Райс. Новина про візиту віце-президента США з'явилася по тому, як верхня і нижня палати російського парламенту проголосували за рішення визнати незалежність грузинських регіонів – Абхазії та Південної Осетії. (*Bi-Bi-Ci*)

В. Янукович відмовився святкувати з В. Ющенком

КИЇВ. — 24 серпня, в День Незалежності провідник Партії Регіонів Віктор Янукович не брав участі в урочистостях, присвячених святові, разом з іншими політичними діячами, повідомила 21 серпня народний депутат України від ПР Ганна Герман. „У Віктора Федоровича буде окрема програма. Він не буде разом з В. Ющенком. Свій день провідник опозиції почне з відвідин Києво-Печерської лаври”, – сказала вона. (*„Голос Америки”*)

В. Ющенко зустрівся з двома сенаторами США

КИЇВ. — Україна прагне отримати міжнародні гарантії цілісності своєї території та незалежності держави. Про це 21 серпня заявив президент України Віктор Ющенко під час зустрічі з американськими сенаторами Джозефом Ліберманом та Ліндсі Греямом. Запорукою цього, на думку глави держави, може стати участь у системі колективної безпеки. Сенатори відвідали Київ на шляху до Грузії як особисті представники кандидата в президенти Сполучених Штатів від Республіканської партії Джона МакКейна для з'ясування ситуації навколо грузинсько-російського збройного конфлікту. Американські законодавці високо оцінили позицію України щодо ситуації в Грузії. (*„Голос Америки”*)

Промова Президента України В. Ющенка з нагоди Дня Незалежності

Дорогий Український народ!
Дорогі співвітчизники!
Світове українство!
Славні українські воїни!

Вітаю Вас із 17-ою річницею Незалежності України! Вітаю увесь наш великий народ і кожного українця поза межами Батьківщини. Вітаю рідну державу і рідне військо. Вітаю і схиляюся перед рідним прапором.

Вітаю рідну зброю, славу і перемогу.

Вітаю героїв – вітаю українських олімпійців, які дарують найважливіше – почуття загальнонаціональної єдності і гордості.

Наше перше золото у Пекіні здобув переможний удар наймолодшої дівчинки з юної команди фехтувальниць. Це – Оля Харлан. Їй – 17 років. В її долоні була воля, сила і пристрасть 17-ої України. Я хочу, щоб дух перемог увійшов у наше серце.

Ми є. Ми – народ перемоги. Жодні стихії – природні чи політичні – не здатні зламати нас.

Я прошу згадати сьогодні людей, які постраждали від повені на заході нашої країни. З вами – вся Україна. З вами – Українська держава. У момент потрясінь і в мить перемоги плекаймо одне – загальнонаціональну, єдину для всіх солідарність.

Браття і сестри!

Наші 17 років незалежності – це сконцентрований згусток часу, в якому зосереджена надія і воля тисячолітньої історії нашого народу.

Ця військова парада присвячена всім перемогам українського духу і української зброї. Рівно 360 років тому, після переможних битв під Жовтими Водами і Корсунем, Гетьман Богдан Хмельницький звернувся до всього українського світу з такими словами:

„Не бійтеся... Станьте за благочестя святе, за цілість вітчизни і бороніть давні права та вольності... Станьте за свою шляхетну правду“. Нехай Богданове слово благословить наші знамена і кожне українське серце.

Ми живемо у час великих змін. Ми відновлюємося як єдина політична нація. Цей процес, безумовно, незворотній. Він має охоплювати всіх – незалежно від поглядів, походження і віри. Його гарант – Українська держава. Його мета – успішна, стійка й модерна організація життя України у XXI ст.

Ми відроджуємо найважливішу ознаку нації – її пам'ять. Наш історичний портрет є дуже складний. Його відтворення потрібне не для померлих і не для абстрактного знання.

Нація зобов'язана зробити висновки. Нація зобов'язана взяти відповідальність за власне минуле і власну долю. Нація повинна не спостерігати, а творити і відстоювати власне життя.

Через два місяці в Києві відбудеться вшанування 75-ої річниці Великого Голодомору 1932-1933 років. Ця подія має стати маніфестом нашої незламності, маніфестом правди Українського народу.

Це – відповідь українофобству і ненависті до нашого духу. Це – слово нації до майбутнього.

Ми повертаємось на природні для нас політичні, суспільні і духовні дороги.

Україна продовжує логіку геополітичних процесів Об'єднаної Європи.

Демократія та європейська приналежність є природою нашого народу.

Наше повноцінне повернення до єдиного європейського дому – це справа найближчої, вже досяжної перспективи.

Ми вперше за сотні років відновили процеси духовного об'єднання нашого народу і творення його Помісної Церкви.

Цей історичний шлях пройдемо з мудрістю і в злагоді. Він вже є реальністю. Він – праведний, бо відновлює всю повноту нашої історичної та національної справедливості.

Ми – Український народ – господар на рідній землі. Ніхто і ніколи не вирішуватиме за нас, якою мовою спілкуватися і в якій церкві молитися.

Ніхто і ніколи не вказуватиме нам, яку обирати дорогу. Ніхто і ніколи не відмірятиме наші кордони, острови і півострови.

Ми – відкрита і вільна країна.

З доброю волею ставимося до кожного нашого сусіда і нашого партнера.

Наша зовнішня позиція – чітка: добросусідство, вигідна співпраця і суворе додержання норм міжнародного права.

Однак, ми добре усвідомлюємо загрози, які все гостріше виявляються у нашому регіоні і в глобальних світових зносінах. Україна засуджує будь-які спроби підірвати нинішній світовий порядок та його демократичні цінності.

Ми засуджуємо акти силових втручань й агресії. Події у Грузії не залишили Україну байдужою. Я висловлюю слова найглибшого співпереживання з усіма без винятку постраждалими людьми неподільної грузинської землі. У нашому серці – ваш біль. Україна зробить все, щоб не допустити жодної силової ескалації в нашому регіоні, і зробить все, щоб згуртувати світ у мирному, правовому і справедливому вирішенні загроз „заморожених конфліктів“ супроти „права сильного“. Це – наша доктрина.

Наша парада – це гордість за кожного українського воїна, який оберігає рідну Батьківщину. Це – знак безпеки і захищеності, на які може розраховувати кожна українська сім'я.

За 17 років Україна впевнилась у власних

силах. Ми стали на шлях державної зрілості. Немає місця для слабкості. Ми зобов'язані досягти набагато більших результатів.

Альтернативи немає – зовнішні небезпеки і інтереси розвитку країни повинні мобілізувати всі здорові сили України.

Мірило – одне: національні інтереси.

Із їхнього переліку хочу виділити три.

Перше. Це – безпека нації.

Ми повинні прискорити роботу з набуття членства в загальноєвропейській системі безпеки і підвищення обороноздатності нашої країни. Лише ці кроки ефективно гарантують нашу безпеку, недоторканість наших кордонів і цілісність нашої землі.

Кожен, хто дбає про Україну, має сказати відверто: членство в євроатлантичній системі безпеки – це єдиний спосіб повноцінно захистити життя і добробут наших сімей, дітей і внуків.

Нагадаю слова В'ячеслава Липинського: „Нації, де переважають „неутральні“... неминуче засуджені на смерть і рабство“.

Другий пріоритет – безпека і добробут людини. Я вимагаю проголосити мораторій на політичне протистояння у питаннях, що безпосередньо стосуються добробуту людей. Пропоную невідкладно розпочати спільну, позаполітичну роботу парламенту й уряду над пакетом рішень з головних проблем соціальної і гуманітарної політики. Це – підвищення купівельної спроможності людей, зайнятість, врегулювання тарифів і реально доступне житло. Цей пакет має доповнити загальнодержавна програма „Здорова нація“.

Третій пріоритет – це докорінне економічне оновлення. В його основі – нова ефективна енергетична політика і реальний перехід до іноваційної моделі економічного розвитку. Ми маємо ясне бачення завдань й інструментів роботи. Ми здатні якісно змінити ситуацію в країні в досяжні і конкретні строки.

Ми зобов'язані переступити через постійні виборчі змагання. Ми здатні на це.

Я закликаю націю і українських політиків об'єднатися навколо інтересів нашої держави. Я прошу Вашої волі і віри у себе. Ми однозначно очистимо свій простір і відкриємо нову перспективу України.

У наше серце повинен увійти дух перемоги. Я вірю у нашу силу. Я вірю у нашу юність. Я вірю у нашу зрілість.

Вітаю Вас, вельмишановний Український народ, з найбільшим святом нашої землі.

Слава Вам, дорогі співвітчизники!

Слава українським героям!

Слава нашим воїнам!

Слава Україні!

Україна урочисто...

(Закінчення зі стор. 1)

тральному майдані Одеси – Куликовому полі. Урочистим маршем по бруківці майдану пройшли перед керівництвом регіону та командуванням Південного оперативного командування Збройних Сил України воїни найкращих військових з'єднань, 46 одиниць бойової техніки.

Багато зразків сучасної військової техніки та озброєння ще з 21 серпня було виставлено для огляду на Куликовому полі та військовому летовищі. На причалах Одеси мешканці та гості міста змогли відвідати військові кораблі та бронекатери Західної військово-морської бази. Було організоване частування солдатською кашею мешканців і гостей Одеси.



Парада військ 24 серпня в Києві.

Фото: УНІАН

СЕВАСТОПІЛЬ. – 3 нагоди Дня Незалежності у Севастополі представники влади міста, Військово-морських сил України, громадськості поклали квіти до пам'ятників Тарасові Шевченкові, Лесі Українці і гетьманові Петрові Сагайдачному.

Відбулась акція „Мистці України – 225-річчю Севастополя“, в рамках якої на гастролях перебуває Національний академічний хор ім. Григорія Верьовки.

ЛУЦЬК. – 24 серпня в місті вдруге відбулась акція „Українська вишиванка“. Цього разу лучани у вишиванках та національних строях вибудували слово „Луцьк“, а на завершення акції всі її учасники спільно виконали гімн України. В акції взяло участь лише близько 500 осіб.

Святкування Дня Незалежності України відбулися в усіх містах і селах держави, а також за кордоном. Повідомлення про ці події будуть розміщені у наступних числах „Свободи“.

АМЕРИКА І СВІТ

Розкол пакистанської коаліції

ІСЛЯМАБАД, Пакистан. — З Пакистану повідомляють про розкол керівної коаліції. Партія колишнього прем'єр-міністра Наваза Шарифа вийшла з альянсу з Народною партією Пакистану. Н. Шариф заявив 25 серпня, що партнер в коаліції не виконав своїх обіцянок, а тому він більше йому не довіряє. „Ми вважаємо, що всі систематичні порушення змусили нас припинити підтримувати керівну коаліцію і сісти на лаву опозиціонерів. Тим не менше, ми будемо відігравати конструктивну роль у побудові справжньої демократії і не припинимо своєї боротьби за відновлення на посадах суддів“. Коаліція проіснувала п'ять місяців. Минулого тижня зрезигнував президент Первез Мушараф, і наступного місяця мають відбутись вибори його наступника. Тим часом уряд Пакистану заборонив пакистанський рух „Талібан“. Державному банкові наказано заморозити усі можливі рахунки, якими міг користуватися „Талібан“. Урядовий речник сказав, що влада не може вести переговори з бойовиками після того, як виявилася їхня причетність до кількох вибухів. Головною метою пакистанського крила руху „Талібан“ проголошено створення іслямської держави і обов'язком бійців руху названо війну з американцями та іншими чужоземцями у сусідньому Афганістані. „Талібан“ каже, що був змушений воювати з пакистанською армією, оскільки вона, за словами талібів, виконує волю США. (*Bi-Bi-Ci*)

Російські військові в Грузії напали на журналістів

ТБІЛІСІ, Грузія. — У грузинському місті Поті російські військові 24 серпня затримали знімальну групу інформаційного агентства Асошіейтед Прес. За даними грузинських засобів масової інформації, журналісти знімали заставу російських військ. Російські військові відкрили по журналістам вогонь, потім відібрали у них і розбили камери. Наразі журналісти перебувають у будинку поліції Поті. (*УНІАН*)

М. Саакашвілі звинувачує Росію в підготуванні політичних убивств

ТБІЛІСІ, Грузія. — Президент Грузії Михайло Саакашвілі заявив, що російські спецслужби готували вбивство одного з провідників грузинської опозиції — Коби Давіташвілі. На зустрічі з депутатами парламенту, пізно увечері в неділю, 24 серпня, М. Саакашвілі розповів, що вбивство К. Давіташвілі, керівника грузинської Партії народу, повинно було спровокувати безладу в Грузії. У своїй розповіді президент зіслався на главу Міністерства внутрішніх справ (МВС) Грузії Вану Мерабішвілі. За даними МВС, виконавець замаху, житель Москви, уродженець Цхинвалі, два тижні слідкував за К. Давіташвілі біля його будинку. Вбивство зірвалося завдяки сусідові політика, який вирішив, що стежать за ним, і сам напав на теро-

риста. Терорист відкрив вогонь, ранив нападника і втік, кинувши зброю і пакет з фотографіями К. Давіташвілі. Потім грузинським спецслужбам нібито вдалося його вистежити і зняти його зустріч в Москві з співробітниками Федеральної служби безпеки (ФСБ). М. Саакашвілі також повідомив парламентаріїв, що російські спецслужби замовили у грузинських вбивників „вбивство одного чеченця“. Дізнавшись про це, грузинська контррозвідка інсценувала загибель цієї людини і тим самим ввела російську ФСБ в оману. На тій же зустрічі з депутатами М. Саакашвілі оголосив, що Росія з 2007 року готувала вторгнення до Грузії і „існує декілька документів і фактів, які це підтверджують“. У числі цих фактів грузинський президент назвав концентрацію бронетехніки на Північному Кавказі, встановлення прямих контактів з Цхинвалі і Сухумі і відновлення абхазької залізниці. (*УНІАН*)

Десятки загиблих в авіокатастрофі у Киргизстані

БІШКЕК, Киргизстан. — 68 осіб загинули внаслідок катастрофи пасажирського літака, що прямував зі столиці Киргизстану Бішкеку до Теграну. Загалом на літаку Боїнг-737 компанії „Ітек Ейрлайнс“ було 90 пасажирів і членів екіпажу, з яких зчонайменше 20 людей вціліли. Невдовзі після злету на літаку виникли технічні проблеми, і він намагався повернутися до столичного аеропорту Манас, але впав за кілька кілометрів від столиці. У ліквідації наслідків катастрофи брали участь американські пожежники і військові лікарі з бази США, розташованої неподалік Бішкеку. (*Bi-Bi-Ci*)

З'їзд Демократичної партії США об'єднуюватиме демократів

НЮ-ЙОРК — У США 25 серпня відкрився Крайовий з'їзд Демократичної партії, мета якого — офіційно висунути кандидата на осінніх президентських виборах цього року. Кандидат, щоправда, усім давно відомий — це сенатор від Штату Іліной Барак Обама. Зібрання у Денвері, штат Кольорадо, справді величезне — 5,000 самих лише делегатів, та ще 30 тис. гостей, спостерігачів, учасників різноманітних рухів протесту й підтримки, плюс 15 тис. журналістів з усіх кінців світу. А потрібне це зібрання для консолідації партії. Хоча цей з'їзд — колективне свято демократів, єдності їм покищо явно бракує. Частина делегатів, включно з багатьма жінками, підтримують сенатора Гіларі Клінтон, чие ім'я стоїть на списку кандидатів поруч Б. Обами. Під час первинних виборів за Г. Клінтон проголосувало 18 млн. виборців. Завдання організаторів — досягти єдності й піднести оцінювання популярності Б. Обами. Вельми важлива на партійному з'їзді й після нього роль сенатора Джо Байдена, що його Б. Обама запросив бути віце-президентським кандидатом. Це — збалансовуюча роль. Дж. Байдену — 65 років, це має врівноважити відносну молодість

46-річного Б. Обами. Дж. Байден є одним з найповажніших державних діячів країни, він очолює Сенатську комісію закордонних справ і посідає величезний зовнішньополітичний досвід, знання і розуміння міжнародних проблем — те, чого, на думку критиків, бракує Б. Обамі. Сенатор Дж. Байден, до речі, щойно повернувся з Тбілісі. Цією візитом Конгрес підкреслив підтримку Грузії з боку США. Понад 35 років, проведених у Сенаті (цього року він закінчує свій шостий шестирічний термін), зробили Дж. Байдену загартованим політичним бійцем. Він має допомогти Б. Обамі у передвиборній боротьбі, яка вступає у вирішальну фазу. (*Радіо „Свобода“*)

До Грузії прибуло американське судно з допомогою

БАТУМІ, Грузія. — Американський есмінець „Макфол“ з гуманітарною допомогою 24 серпня прибув у грузинський порт Батумі. Судно є першим з партії американських суден, якими має бути доставлена гуманітарна допомога грузинському населенню. 27 серпня ввійшов у порт Батумі з гуманітарним вантажем також катер берегової охорони США „Далас“. США доставляють у Тбілісі вантажі й на військових літаках. Заступник начальника Генерального штабу Росії Анатолій Ноговіцин заявив, що в Чорному морі збільшуються угруповання кораблів НАТО. За його словами, це загострює ситуацію в регіоні. Тим часом представник Міністерства внутрішніх справ Грузії заявив, що біля міста Горі було підірвано потяг, який перевозив нафту, і одразу ж звинуватив у цьому Росію. Згідно з поданими ним деталями, поїзд, маршрутом Азербайджан–Чорне Море, наїхав на міну. Кілька його вагонів загорілися. Між тим офіційна Москва заявила, що виконала терміни підписаної з Тбілісі за посередництва Франції мирної угоди. Однак, російські війська все ще продовжують патрулювати деякі ключові території за межами так званих „зони безпеки“ в Грузії, де Росія, на її переконання, має право тримати військових. 23 серпня кілька сотень протестуючих зібралися біля грузинського чорноморського порту Поті, вимагаючи негайного виведення російських військ з міста. Речник уряду Джорджа Буша уже заявив, що Росія порушує умови мирної угоди, утримуючи й по сьогодні перепускні пункти на території Грузії. За словами речника, США чекають на пояснення щодо таких дій Росії. (*„Голос Америки“*)

У НАТО підтвердили, що Росія призупинила співпрацю

МОСКВА. — Росія оголосила 21 серпня НАТО про припинення співпраці у військовій сфері з країнами-членами Альянсу до подальших повідомлень, підтвердили в НАТО. „Росія поінформувала нас військовими каналами, що міністер оборони Російської Федерації ухвалив рішення припинити заходи міжнародної військової співпраці між Росією і країнами НАТО“, —

повідомила прес-секретар НАТО Кармен Ромеро. Вона зазначила, що НАТО взяло до уваги повідомлення, і додала, що у неї наразі немає інформації про те, чи позначиться це на угоді про транзит вантажів НАТО до Афганістану російською територією. Як повідомлялося, раніше про отримання подібних повідомлень від Росії заявили Норвегія, Естонія і Латвія. (*УНІАН*)

До 2012 року США виведуть війська з Іраку

БАГДАД. — Кінець 2011 року як крайній термін виведення американських військ з Іраку став компромісною датою, досягнутою 26 серпня в ході переговорів між США та Іраком. Як заявив іракський президент Джаляль Талабані, американці просили дати їм можливість залишитися в країні до 2015 року. Іракська сторона, у свою чергу, хотіла бачити країну повністю звільненою від присутності чужоземних військ уже в 2010 році. Державний секретар США Кондоліза Райс заявила, що ситуація в Іраку за минулий рік докорінно змінилася й країна в цей час являє собою повністю функціонуючу державу. (*„Кореспондент“*)

Літак на сонячних батареях встановив рекорд

ЛОНДОН: — Британська компанія „Кінеті Груп“ провела 26 серпня успішні випробування безпілотного літака „Зефір-6“ на сонячних батареях, який встановив рекорд, протримавшись у повітрі 82 год. 37 хв. Літак має сонячні батареї, від яких заряджаються акумулятори, що дозволили безпілотнику протриматися в повітрі довше свого попередника. А попередній рекорд був установлений також літаком цієї компанії в 2007 році — тоді безпілотник протримався в повітрі на сонячних батареях 54 год. При конструюванні апарата використовувалися найбільш передові технології. Маса апарата 30 кг, він здатний витримати перепади температур від плюс 45 градусів Цельсія при злеті в пустелі Арізони до мінус 70 градусів на висоті понад 18 км. (*„Кореспондент“*)

На Марсі виявлені льодовики

ПРОВІДЕНС, США. — Група вчених із Браунівського університету під керівництвом Джеймса Геда дійшла висновку, що глибокі борозни на стінах марсіанських кратерів утворилися в результаті танення льодовиків, які існували на Червоній планеті. Борозни були виявлені ще в 2000 році орбітальним апаратом „Марс Глобал Сарвейор“. Тоді фахівці запропонували дві гіпотези їхнього утворення: відповідно до першої, жолоби були зформовані лавинами, відповідно до другої, вони з'явилися в результаті викиду підземних вод, які стікали по стіні кратера. Тепер вчені запропонували третю версію. Існування води на Марсі було доведено вже давно — в 2002 році орбітальний апарат „Марс Одисей“ виявив під поверхнею планети скупчення води. цей час (*„Кореспондент“*)

Фантазія на тему 2010 року

Євген Цибуленко,
професор міжнародного
права, директор Центру з прав
людини, Таллін, Естонія.

2010 рік. У ніч на 8 серпня естонські регулярні війська ввійшли на територію самопроголошеної Принаровської Республіки для відновлення конституційного порядку й територіальної цілісності Естонської Республіки. У результаті коротких, але кривавих боїв, опір добре озброєних й навчених Російською Федерацією сепаратистських бандформувань було придушено, за винятком осередкового опору в окремих районах Нарви й Кохтла-Ярве.

Вранці 8 серпня Президент Російської Федерації Дмитро Медведєв заявив, що дії Естонії є порушенням міжнародного права, а також запевнив, що винні зазнають кари. Відповідно до положень Конституції РФ, Росія зобов'язана захистити своїх громадян у будь-якій точці планети, підкреслив він.

Слідом за цим в Естонію ввійшла колона Псковської 76-ої гвардійської десантно-штурмової дивізії. Російські військово-повітряні сили скинули бомби на естонські летовища, основні порти та інші стратегічні об'єкти у глибині території Естонії.

Як звичайно буває в подібних випадках, екстренне засідання Ради Безпеки ООН, присвячене ситуації на сході Естонії, завершилося без прийняття яких-небудь резолюцій. „Деяким членам Радбезу потрібен додатковий час для ухвалення рішення”, – повідомив після закінчення засідання посол Бельгії в ООН.

9 серпня в райони столиці невизнаної Принаровської Республіки місто Нарва були перекинені додаткові підрозділи російських військ спеціального призначення, які розпочали бій з регулярними естонськими військами. У результаті жорстоких боїв Нарва переходить з рук у руки. На території Російської Федерації йде активне вербування найманців для відсилання в зону бойових дій. Естонія оголосила про відкликання половини контингенту військовослужбовців, що несуть службу на території Іраку.

Президент РФ Д. Медведєв заявив, що збройні сили Російської Федерації приступили до операції, аби змусити естонську сторону до миру в зоні конфлікту.

Що за маячня? Цього не може бути! – скаже читач „Свободи“. Так, не може, але тільки з однієї причини: Естонія – член НАТО. За всі роки свого існування навіть Імперія зла – СРСР не ризикнула напасти на якого-небудь члена цього альянсу. Тим більше не зважиться на це жалюгідна пародія на СРСР – Російська Федерація.

Проте описані події відбуваються сьогодні, тільки не в Естонії, а в Грузії. Це значить, що вони можуть відбутися в будь-якій країні, що має нещастя бути сусідом Росії.

Дитині зрозуміло, що сепаратистські квазі-держави – Південна Осетія, Абхазія, Придністров'я були створені за допомогою Росії і можуть існувати, тільки опираючись на багнеті російської армії й матеріальну підтримку Російської держави. Подібний сценарій Росія готувала й у Криму на початку 1990-их – на щастя, не вийшло.

Проте, істерія навколо Севастополя починає нагнітатися російськими політиками і засобами масової інформації з новою силою. Чи не значить це, що Росія повернулася до старих плянів?

Дуже доречно було б провести паралелі з Чечнею, але вони настільки очевидні, що на це не хочеться навіть витратити час. Подвійні стандарти у поведінці Росії видно неозброєним оком. Не менш очевидні й паралелі з „захистом“ Гітлером німецького населення на території Чехословаччини. До чого привела Мюнхенська змова – добре відомо. Коли Гітлер узявся „захистити“ німців на території Польщі – було вже пізно.

Висновок один – вистачить грати в дипломатичні ігри з Росією. Російська Федерація, здійснивши відверту агресію проти суверенної держави, Грузії, перейшла останню межу й показала усьому світу свою агресивно-мілітаристську сутність. Тільки скоординовані зусилля міжнародного співтовариства й найжорстокіші міжнародно-правові санкції поки ще можуть запобігти остаточному перетворенню Росії в нацистську Німеччину.

3 НАГОДИ 17-РІЧЧЯ НЕЗАЛЕЖНОСТІ

Успіх України – не за горами

Леонід Поляков,
науковий співробітник
Українського дослідницького
інституту, Гарвардський університет.
Протягом 2005-2008 років –
перший заступник Міністра оборо-
ни України.

Так склалися обставини, що я вже вдруге відзначаю День Незалежності України на території США, разом з американськими українцями та американськими друзями і союзниками. Вперше це сталося в 1994 році, коли я вчився у Воєнному коледжі Сухопутних військ США у Карлайлі, Пенсильванія. Спогади про перші роки незалежності та сьогоднішні реалії заохочують до роздумів про те, якими були наші сподівання у перші роки незалежності, які ми маємо тепер досягнення, та чого хочемо для України в майбутньому.

На початку незалежності ми підкреслювали значний сільськогосподарський та індустріальний потенціал України, яка була відома як „хлібний кошик Європи“. Була також радянська спадщина у вигляді третього світового потенціалу ядерної зброї, потужної ракетно-космічної індустрії, значного оборонно-промислового комплексу та величезного наукового й освітнього потенціалу.

Однак, на той час, такі важливі для демократичної країни політичні, культурні та управлінські чинники, як зміцнення демократичних основ та політичної відповідальності, реформа колишніх радянських структур безпеки, розбудова ринкової економіки, забезпечення соціальної справедливості, належна оцінка багатих історичних традицій, етнічної та релігійної терпимості українців, здавалися такими, що прийдуть самі собою.

Водночас, за відсутності сильної національної еліти та розвинутих демократичних інституцій, реалії перших наступних років виявилися тяжкими: висока інфляція, економічна криза, постійні політичні негаразди, територіальні претензії і т. ін. Але українці вистояли й не підкорилися обставинам.

Наступне десятиліття, 1994-2004 роки, стало періодом втрати ілюзій. Однак, воно засвідчило й зростання рішучості та зрілості мирної української нації, які так яскраво проявилися під час Помаранчевої революції. Також українці почали краще усвідомлювати, що незалежність країни потрібно постійно і наполегливо розвивати зусиллями всього народу та всіх інституцій молододержави.

Що ж змінилося тепер у оцінках наших перспектив на відміну від 199-их років? Які маємо досягнення і що потрібно робити краще?

Перш за все, сьогодні прогрес молододержавної України вимірюється вже тими ж вимірами, що й у старіших демократичних країнах. Україну вже визнано вільною демократичною державою. Сьогодні Україна є багатопартійною демократією, в якій Президент і парламент обираються вільно, де поважають права опозиції, де забезпечено право на свободу слова.

Сьогодні Україну вже визнано

державою з ринковою економікою. У цьому році країна стала членом Світової організації торгівлі. Незважаючи на всі політичні протиріччя, українська економіка демонструє стабільне зростання протягом багатьох років. Гості Києва, Львова, Одеси та багатьох інших міст спостерігають високу активність у будівництві, виробництві та торгівлі, що важко було уявити раніше.

Україна також є важливим трибутором світової безпеки через участь у багатьох миротворчих акціях Організації Об'єднаних Націй. Як надійний партнер НАТО Україна бере участь у всіх акціях Альянсу (в Косово, Іраку, Афганістані та Середземному морі). Окрім цього, Україна підтримує зусилля Європейського союзу та Організації безпеки і співпраці в Європі (ОБСЄ) щодо мирного розв'язання конфлікту у Придністров'ї.

Толерантна Україна стала домівкою для багатьох культур, етносів та релігій. Водночас, українці навчилися краще поважати й свою власну історію та традиції. Останнім часом багато і славних і трагічних історичних подій та персоналій, які вплинули на долю України, було представлено до уваги громадськості. Донедавна роздроблені українські православні церкви просуваються усе ближче до відновлення єдиної помісної Церкви. Визначним є той факт, що в День Незалежності святкування у Києві традиційно починається зі спільної молитви у присутності керівництва країни у древньому Софіївському соборі. Цей акт дає потужний духовний заряд українцям.

Безумовно, зазначені вище досягнення незалежної України сповнюють нас гордістю, однак, сьогодні ми ще змушені визнавати, що розвиток країни є повільнішим, ніж ми очікували. Сьогодні ще забагато протиріч між політичними елітами, так само, як і забагато недовіри народу до влади.

Провідники Помаранчевої революції надто швидко розсварилися. Так звана політична реформа, згідно з якою з 1 січня 2006 року частину президентської влади було передано Кабінетові міністрів і парламентам, спровокувала постійні політичні тертя між персоналіями та між органами державної влади. Недостатня зрілість українського вищого управління сьогодні шкодить і безпековим реформам в Україні. Нездатність політичних еліт досягати порозуміння щодо ключових безпекових інтересів держави є доволі тривожним чинником, особливо в контексті трагічних подій у Грузії та можливого їх поширення на Україну.

Недостатньо ефективного адміністративного управління в державі зумовлює проблеми в економіці, енергетиці, дипломатії, юстиції, у сфері безпеки. Чим більш незалежним є той чи інший сектор діяльності в Україні від бюрократичного й корупційного втручання, тим більш успішним він стає. Це можна бачити на прикладі приватного банківського сектору, незалежної преси, малого

(Закінчення на стор. 18)

Чехи згадують 40-ліття радянської окупації країни у 1968 році

ПРАГА, Чехія. — 21 серпня минуло 40 років від часу, коли війська Варшавського пакту окупували Чехословаччину. У ніч з 20 на 21 серпня танки перетнули чехословацький кордон, щоб розчавити надії чехів і словаків на „празьку весну“. Окупація Чехословаччини тривала 21 рік.

Цими днями чехи згадують драматичні дні серпня 1968, поіменно називають усіх, хто поклав своє життя за незалежність країни. Між ними була студентка Марія Хароускова. 26 серпня, на четвертий день окупації, її застрелив окупант тільки за те, що вона відмовилась зняти значок з прапором Чехословаччини з чорною жалібною стрічкою.

З особливою вдячністю згадують чехи працю національного радіо, яке до останньої миті нама-

галось інформувати співгромадян про дії окупантів. 20 серпня канали чеського громадського теле- і радіомовлення розпочали програму-маратон, яка закінчилась 21 серпня, саме в ті години, коли танки увійшли до Праги й окупували будівлю державного радіо. Мета радіо і телемарафону – достовірно, до найменших подробиць згадати, як все відбувалось.

В центрі Праги на Вацлавській площі поблизу Національного музею нині на стендах виставлено сотні плакатів тих днів. Окупаційне військо їх зривало, але на ранок плакати і листівки знову появлялись з однією лише вимогою: „Окупанти, поверніться додому!“.

Всього під час окупації Чехословаччини загинуло 108 чехів і словаків. (Радіо „Свобода“)

„Бий свій свого, щоб чужі боялись“

Іронія цього прислів'я вповні застосовна до сьогоднішньої ситуації в Україні, де триває незрозуміле, до непристойности затяте протистояння на владних верхах, зокрема й особливо – між президентським Секретаріатом і Кабінетом міністрів. Звучать страшні взаємні звинувачення, але кожна сторона вважає недостойним для себе ділом відповідати на них. В результаті такої абсолютно нецивілізованої політики суспільство втрачає рештки довіри до влади, та й зовнішній світ, певна річ, розчарований безконечними українськими чварами.

Не встиг ще забутися квітневий скандал, коли фракція Юлії Тимошенко в парламенті закинула, не подаючи при цьому ніяких аргументів, Президентові Вікторові Ющенкові зраду національних інтересів, як тепер це ж саме чинить президентський Секретаріат, тавруючи прем'єра Ю. Тимошенко як „зрадницю держави“. Що, мовляв, вона продалася Путінові за майбутню підтримку у президентських виборах, і що в Москві вже діє відповідний пропагандистський центр на чолі з Віктором Медведчуком, колишньою правою рукою Леоніда Кучми, і вже це одне кидає на українського прем'єра тінь: якщо на її боці промосковський В. Медведчук, значить – промосковська й вона. Заява занадто сенсаційна, аби бути правдивою на сто відсотків.

Але чи буває дим без вогню? Остання „газова“ візита Ю. Тимошенко до Москви і обіцянка Путінові, що Україна не буде прагнути до НАТО і не наполягатиме на виведенні російської Чорноморської флотії з української території, породила в громадській думці враження – й воно віддзеркалилося в багатьох коментарях, – що ця донедавна вельми популярна діячка заради президентського крісла готова ступити кроки, котрі неминуче викличуть заперечення й осуд в значної частини українського суспільства, а також поглиблять і без того небезпечне протистояння на державно-політичних верхах. Логіки цим міркуванням додало ухиляння прем'єр-міністра Ю. Тимошенко від коментарів з приводу збройної агресії Росії проти Грузії. Заступник голови президентського Секретаріату Андрій Кислинський сказав, що це мовчання – тенденційне, „в інтересах російської сторони“, і воно свідчить, що „свій Рубікон Тимошенко вже перейшла, і дороги назад, очевидно немає“. Тому для Секретаріату не залишалося нічого іншого, як зібрати і передати до правоохоронних органів матеріали з „ознаками державної зради та політичної корупції в діях чинного прем'єр-міністра Юлії Тимошенко“.

І знов таки – нецивілізовані методи. Як же можна говорити про Рубікон, коли правоохоронці ще не вивчили ці подані їм матеріали? Сама Ю. Тимошенко рішуче відкидає всі звинувачення на свою адресу: „Моя позиція багато років однакова: служіння Україні – це моє життя“. І радить на Секретаріаті Президента змінити вивіску – на „Палата ч. 6“, це за однойменним оповіданням Антона Чехова, де висміюються душевні та розумові вади тодішнього російського суспільства. Отакий, з дозволу сказати, діялог між президентським Секретаріатом і Кабінетом міністрів. Або, що, мабуть, те саме – між Президентом В. Ющенком і прем'єр-міністром Ю. Тимошенко. Справжні причини цього взаємного неприйняття і поборювання нам невідомі, було б добре, якби вони виявилися не вартими суспільної уваги. Але, швидше за все, вони її вартуватимуть. Швидше за все, незгоди стосуються чогось дуже важливого, найважливішого для України – вибору шляху дальшого розвитку, шляху в майбутнє. Отож від президентських виборів 2010 року залежатиме дуже багато, можливо – все. Як передбачає директор київського Інституту глобальних стратегій Вадим Карасьов, то будуть „геополітичні вибори... в першу чергу – вибори Верховного головнокомандуючого, безпекового і оборонного простору, нових гарантій національного суверенітету та національної безпеки“. Остаточний вибір національної та геополітичної стратегії, підкреслює політолог, повинен привести до подолання розколу українського суспільства, створення єдиної громадянської платформи його дальшого розвитку.

Таким чином, 2010 рік відповість, „хто був хто“ в Україні в 2008 році.

СЕРПЕНЬ В НАШІЙ ІСТОРІЇ...

Славний був козак...

Щороку у серпні відроджені осередки українського козацтва вшановують пам'ять кошового отамана Запорозької Січі Івана Сірка. Ці осередки об'єднані в декілька так званих Федерацій Бойового Гопака – своєрідні школи морального виховання і фізичного загартування молоді. Давній український танець, вогнистий і невичерпний на рухи, який козаки виконували, не випускаючи з рук шабель, дав назву цілій системі бойового мистецтва, виплеканій на самобутньому національному ґрунті, на якому, як знаємо з історичних переказів, виникло таке унікальне явище, як характерництво. Хоробрість, пов'язана з безкорисливістю, підносила козака на такий рівень, де його не брали ні ворожа шабля, ні куля.

Хоробрість, готовність стати до праведного бою за рідну землю потрібні й сьогодні. Цієї готовності ніколи не буває забагато. Тому й не дивно, що Федерації Бойового Гопака, виховуючи в молодих українцях сміливість і ті лицарські риси, що йдуть у парі з нею, ставлять за приклад Івана Сірка. Справді великий був козак, народ складав про нього пісні і думи, увічнений він у славнозвісній картині Іллі Рєпіна „Запорожці пишуть листа до турецького султана“. Був такий лист чи це тільки легенда, не має значення, бо картина правдива в головному: І. Сірко належав до безкомпромісних оборонців православної віри від, як тоді казали, „бусурманів“, тобто турків і кримських татарів, ходив на них успішними походами десятки разів, щоразу визволяючи з полону бранців-українців.

На серпень також припадає його великий похід на Крим в 1673 році. Безмірна хоробрість, бойове лицарство, особиста скромність і безкорисливість, характерницький аскетизм зробили його в очах козаків коша незамінним: вісім разів Запорозька Січ обирала І. Сірка кошовим отаманом. Чверть сторіччя не розлучався він з шаблею, залишивши по собі сліди героїзму навіть у Франції під час 30-літньої війни.

Виняткову хоробрість, притаманну І. Сіркові, справді треба культивувати в Україні, де вільнолюбний козацький дух, притлумлений

страшною своїм антиукраїнством історією так тяжко пробуджується. Але не тільки хоробрість. Не повинна вона бути самоціллю, особливо у провідника. Азартний бій заради бою – це вже не личить командирові. А в І. Сірка, на жаль, таке траплялося. Неабиякий знавець козацтва Дмитро Яворницький писав про нього: „Не завжди вірний своїм союзникам... Був схильний хвилино заохопитися новою думкою, новою справою, щоб потім відмовитися від власного наміру й прийти до цілком протилежного рішення“. Іншими словами, вояцькому хистові славного кошового отамана бракувало державницького розмислу, вміння дивитися понад кінчик шаблі. Тому прикрі випадки у житті І. Сірка також належить включати у програми патріотичного виховання української молоді.

Ось два з них. Коли гетьман Іван Виговський, духовний спадкоємець Богдана Хмельницького, вирішив вивільнитися з-під московської залежності, Іван Сірко завадив цьому, піднявши повстання проти І. Виговського. Пізніше, коли гетьман Петро Дорошенко після Андрусівського миру, що поділив Україну між Польщею і Московією, зважився, заради об'єднання козацької держави, на союз з Оттоманською Портою, залучив на свій бік султана Гірея і цим домігся значних поступок з боку Польщі, І. Сірко зі своїм військом напав на Крим і порабував його, у висліді султан зрікся союзу з гетьманом П. Дорошенком і переметнувся на бік поляків.

На цю непослідовність народ не зважив, складаючи пісні про кошового-відчайдуха.

*Ой, як крикне старий орел,
що під хмари в'ється,
Гей, загуло Запорожжя
та й до Сірка тнеться,
Ой, не вітер в полі грає,
не орел літає,
Ото ж Сірко з товариством
на Січі гуляє...*

Кожен народ своїх героїв ідеалізує, проте історія лише тоді стає навчальною людства, коли називає речі своїми іменами: біле – білим, чорне – чорним.

П. Ч.



СВОБОДА

Видає Український Народний Союз — SVOBODA — Published by the Ukrainian National Association

Пам'ятаймо
про
Україну!

Головний редактор – Рома Гадзевич

Редактори: Христина Ференцевич, Левко Хмельковський, Петро Часто.

FOUNDED IN 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays by the Ukrainian National Association, Inc.

at 2200 Route 10, P. O. Box 280, Parsippany, NJ 07054

Svoboda: (973) 292-9800; Fax: (973) 644-9510

E-mail: svoboda@svoboda-news.com Website: www.svoboda-news.com

Postmaster, send address changes to: Svoboda, P. O. Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054.

Передплата на рік \$55.00, на півроку – \$35.00. Для членів УНСоюзу \$45.00 річно, на півроку – \$30.00. За кожен зміню адреси – \$1.00.

Чеки і грошові перекази виставляти на „Svoboda“.

Periodicals postage paid at Parsippany, NJ 07054 and additional mailing offices.

Адміністрація „СВОБОДИ“

Адміністратор	– Володимир Гончарик	(973) 292-9800 дод. 3041 e-mail: ukradmin@att.net
Керівник відділу оголошень	– Марійка Осціславська	(973) 292-9800 дод. 3040 e-mail: adukr@optonline.net
Передплата	– Марійка Пенджола	(973) 292-9800 дод. 3042 e-mail: ukrsubscr@att.net



ВІДКРИТТЯ АКАДЕМІЧНОГО РОКУ 2008/2009

Наукове Товариство ім. Шевченка в Америці

запрошує на доповідь

Достойного Посла

ВАЛЕРІЯ КУЧИНСЬКОГО
постійного представника України при ООН
у 2000-2006 рр.
(Нью-Йорк)

„Зовнішня політика України“

Вступне слово

д-ра ОРЕСТА ПОПОВИЧА
голови НТШ-А

**в суботу, 6 вересня 2008 р., о 5-й год. по пол.
в будинку НТШ
63 Fourth Ave. (між 9-ю і 10-ю вулицями)
New York, NY 10003**

З РЕДАКЦІЙНОЇ ПОШТИ

Пам'ять про Гната Хоткевича

У рік всенародної пам'яті жертв політичних репресій настав час вшанування пам'яті Гната Хоткевича, якого 70 років тому, 10 жовтня 1938 року, за вищою особливою трійкою НКВД розстріляли у харківському „Лісопарку“. Його дочка Галина Хоткевич, яка проживає у Франції, звернулася до Президента України Віктора Ющенка з проханням підтримати розвиток створеної Г. Хоткевичем „харківської“ школи гри на бандурі, яка завдяки своєму багатству і можливостям здобула поширення серед української діаспори у світі, проте в Україні, через упереджене ставлення керівництва більшості вищих і середніх музичних навчальних закладів, залишається репресованою, як і за радянських часів.

Настав час для визнання створеної Г. Хоткевичем бандури „харківського“ типу, конструктивний потенціал якої має суттєві переваги перед розповсюдженим нині в Україні „київським“ типом бандури. Треба почати вивчення у музичних навчальних закладах, школах естетичного виховання заборонених за часів радянської влади музичних творів Г. Хоткевича, частина з яких уже видана Фондом національно-культурних ініціатив ім. Г. Хоткевича. Попри обіцянки чиновників зволікається розбудова меморіального музею-садиби Г. Хоткевича у селі Високий Харківської області.

Володимир Мозговий,
Київ

Розвиток Сестрицтва в Джерзі-Ситі – заслуга о. Миколи Підгорецького

В своїй цінній та цікавій статті „Початки українського жіночого руху в Америці“ („Свобода“, 1 серпня), шановний автор д-р Осип Кравченко приписує діяльність Сестрицтва св. Ольги в Джерзі Ситі, Нью-Джерзі, о. Іванові Арданові.

Насправді о. І. Ардан тільки заснував і короткий час керував ним, бо через пів року він переїхав до Шамокину, Пенсильванія, а його місце в Джерзі-Ситі з 16 грудня 1897 р. зайняв о. Микола Підгорецький. Якраз за його душпастирювання Сестрицтво

найбільше розвинулося і проявило найбільшу діяльність. Його відхід з парафії 16 травня 1905 року – через підірване здоров'я в зв'язку з будовою церкви в Джерзі-Ситі (недалеко від якої довгі роки містилася центральна Українського Народного Союзу) та постійною боротьбою з „москвофілами“ – не тільки привів до сповільнення активності Сестрицтва, але й до трилітньої смуту і поділу в самій парафії та громаді Джерзі-Ситі.

о. Роман Мірчук,
Випані, Нью-Джерзі

Лист від автора дивізійної пісні

„Свобода“ 13 червня подала маловідомі факти з життя великого патріота П. Плюйка, що писав під прибраним прізвиськом Поль Половецький. У 1973 році до моїх рук потрапила пісня-марш дивізії „Галичина“ Поля Половецького. Довідавшись, що справжнім прізвиськом автора є П. Плюйко, який у той час проживав у Філядельфії, я розпитав про його адресу і написав до нього листа, у якому розповів, що „Марш Дивізії“ став моєю улюбленою піснею, і що мою увагу, як колишнього дивізійника, прикувала строфа, у якій автор зобразив бачення єдності спільного фронту проти Москви, нашого національного гнобителя. Цими словами автор подав синтезу ідеї творення та існування Дивізії. Це якраз було задушевною мрією вояків, що готові були жертвувати життям за свою омріяну державу.

Від П. Плюйка я отримав 1 березня 1973 року листа, з якого цитую наступне: „Дякую за остаточну інформацію. В справі Дивізії знаю дуже мало.

Я знав, що мають прибути перші частини Дивізії з вишкільного табору. Отже, оце й маршували вони. Я зупинився, став вдивлятися в обличчя вояків і розхвилювався від радості. Я був свідомий того, що ці юнаки-патріоти приречені ходом подій на вірну смерть. Я гірко розплакався. Потім вдмухався довго і думки втілю в марш-пісню.

З пошаною, П. П.“

Филип Троц,
Лейквуд, Огайо

Поль Половецький

Пісня-марш дивізії „Галичина“

Заспіваймо пісню гучно
Із карпатських верховин,
Хай присяга-заклик бучно
Донесеться до хатин:
За свободу Батьківщини,
За нове її буття,
В бій на ворога полинем
Без вагань і каяття.
Ми сини непримиримих,
Славних Січових Стрільців,
Що писали кров'ю рими
На хрестах могил бійців.
За свободу України
Ви лягли в тяжких боях.
Ім'я кожного віднині
Буде жити у віках.
Ми гуртуємось у лави –
В чоти, сотні, курені,
Бойові провадим вправи
І співаємо пісні.
Гордо, сміло і завзято
Ланцюгом крицевих лав
Ми стоятимем на чаті
Наших вольностей і прав.
Долетить аж до Кубані
Наша пісня бойова,
І брати в ворожій стані
Скажуть з радістю слова:
„Годі, годі гнути спину
Під московським тягарем!
Краще ми за Україну
Лицарськи в боях помрем“.
Заспіваймо ж ще гучніше
Нашу пісню з верховин,
Хай лунає голосніше
Бойовий наш спів-почин:
За свободу Батьківщини,
За нове її буття
В бій на ворога полинем
Без вагань і каяття.

25 грудня 1943 року

Природа не прощає

Чудовий карпатський край Черемоша й Прута, Дністра й Лімниці, двох Бистриць, маленьких гірських річок, струмочків, може бути зметений з лиця землі.

Варварське винищення лісів, лісничівок, зрештою самого „Прикарпатлісу“, його інспекції, приведе і вже привело до біди. Пригадую об'єднання „Прикарпатліс“, його господарства з розумними господарями лісничими, які крім шкільок, тримали бджіл, збирали гриби, ягоди, професійно керували полюванням. Ці господарі, як ми їх називали „лісові хлопці“ (мій брат був лісничим Надвірнянського лісництва), закінчували Львівський лісотехнічний інститут не за гроші, і тут кваліфікована професура прищеплювала їм любов до рідної землі. Як любовно вирощували вони ліси, вибивали ямки в скелях, плели кошички і в них висаджували деревця!

Звичайно, ліс вирубували, але на місце вирубаного закладався молодий ліс. А що тепер? Постали дачі, котеджі, асфальтовані до них доріжки, де мали б рости гриби, лікарські рослини, ягоди.

Я не проти того, щоб розвивався „зелений туризм“, але не за рахунок варварського винищення природи – вона цього не прощає, і сьогоднішня трагедія має бути добрим уроком всім нам.

Оксана Шараневич,
Парма, Огайо

Як продавати чорниці в Росії

Ми з чоловіком живемо в російському місті Пскові. Живемо небагато – чоловік є інвалідом. Тому вирішили зібрати в лісі чорниці і грибів-лисичок та продати мешканцям міста. Привезли 22 липня ягоди до Санкт-Петербургу, узяти після радіаційної контролю дозвіл санітарної служби на продаж і стали з ними на базарі у міському районі Красному Селі.

Опівдні до нас підійшов майор міліції, зажадав мій паспорт і довідки про чорниці, які негайно порвав і почав кричати: „Забирайтеся до себе у Псков разом з вашими ягодами!“

Тоді я попросила його показати документи, котрі уповажнювали б до такої заборони. Але майор став скидати на землю наш скриньки з ягодами. Чорниці розсипалися. До майора підійшли двоє в цивільному і силоміць повели мене до авта з приватними реєстраційними номерами.

Люди на базарі почали за нас заступатися, кричати, що бандити хочуть нас викрасти, фотографували цю подію мобільними теле-

фонами, які майор намагався у них забрати.

Я зажадала, щоб мені повернули паспорт і викликали службове авто. Але майор заламав мені руку за спину і заштовхав до авта. Він кричав, що покаже мені, хто тут – влада, а юрба мені не допоможе, бо ми живемо усі разом, але помираємо поодиночці і це треба пам'ятати. Він заявив, що арештує мене на 15 діб.

Мене привезли у відділення міліції, посадили в крісло і прикували до них кайданками. Я сиділа закована чотири години, після чого стала проситися до вбиральні, але мені сказали, що дозволять лише за умови, що я підпишу протокол про наше затримання. У бланку протоколу передбачено пояснення затриманого, але мені не дозволили їх написати. Також дівчина в уніформі принесла чистий аркуш і звеліла поставити на ньому підпис.

Я відмовилася, а вона викликала чергового у відділенні, який прибіг і з усієї сили вдарив мене по лівій щоці. Я знепритомніла і впала разом з кріслом. Мене облили водою і змусили підписати той аркуш, після



Майор міліції веде Світлану Вериженко до авта.
Фото з мобільного телефону свідка.

чого взяли відбитки пальців. Той черговий сказав, що буде поводитися зі мною як з бидлом, якщо я не буду виконувати його вказівок.

Довкола мене увесь час було чути брудну лайку, когось били, штовхали. Я сиділа закована у кайданки від полудня до 9-ої год. вечора. Тоді приїхали чоловік і жінка в цивільному, посадили мене в авто і відвезли в інше відділення міліції, де зачинили в камері і тримали там до наступного дня. За цей час я не мала ні їжі, ні води, не могла скористатися вбиральною.

23 липня, о 5-ій год. вечора, мене повезли до суду, де наклали кару у 500 рублів за непокору міліції. Дорогою дівчина в уніформі нарікала, що тепер не так, як у 1937 році, коли усі боялися каральних органів. Отак продавати чорниці на російському базарі.

Світлана Вериженко,
Псков, Росія

Шановні читачі!

У листах та статтях, які Ви надсилаєте до „Свободи“, просимо подавати повністю перші імена та прізвища згадуваних осіб, а також подавати свої поштову і електронну адреси, число телефону.

Редакція за загальними правилами преси має право редагувати мову за українським правописом і вдаватися до необхідних скорочень надісланих статей.

Редакція

ПАМ'ЯТАЙМО ПРО ГОЛОДОМОР 1932-1933 РОКІВ В УКРАЇНІ

Оприлюднено матеріали Конгресу США про Голодомор

КИЇВ. – В Києві 21 серпня представлено чотиритомне видання матеріалів конгресово-президентської комісії США „Великий голод в Україні 1932-1933 років“. Упорядником цієї збірки наприкінці 1980-их років був знай нині в Україні дослідник Джеймс Мейс. Перекласти українською мовою та видати матеріали взялася Києво-Могилянська академія. Чотири томи гіркої правди українського народу знайдуть своє місце у бібліотеках всіх регіонів України.

Дж. Мейс мав мрію – побачити свою працю в українському перекладі. При житті їй не судилося збутися, адже Дж. Мейс помер у 2004 році. Однак, як сказав колишній дисидент Євген Сверстюк на презентації: „Краще пізно, ніж ніколи“.

Нинішнє видання включає три томи свідчень очевидців голоду і один том звіту комісії, а також передмову Президента України Віктора Ющенка та істориків, які змалювали загальне тло подій в Україні часів колективізації та

Голодомору. Директор відділу преси, освіти і культури Посольства США в Україні Крістофер Фіцджеральд сказав: „Це не просто книги, це величезний збірник трагічних свідчень. Спеціальна комісія Конгресу США збрала їх, аби розкрити невимовну трагедію штучного голоду в Україні. Ці томи читати боляче, але треба“.

Почесний президент Києво-Могилянської академії В'ячеслав Брюховецький вважає, що видані матеріали є доказом злочину: „Голод 1932-1933 років був геноцидом. Він може використовуватися на суді, якщо такий колись відбудеться“. А я думаю, що відбудеться“.

Дж. Мейс разом із іншим дослідником, Робертом Конквестом, який написав книгу „Жнива скорботи“, першими в світі заявили про масштаби голоду в Україні.

Збірка вийшла 5,000 тиражем, однак, з правом на додатковий наклад.

Ольга Бурда
(Bi-Bi-Ci)

Виставки у міських бібліотеках



Організатори виставки у бібліотеці „Kelvin Smith“ (зліва): Лідія Базарко, Марія Федьків, Гейл Рис – директорка бібліотеки, Су Гансон – головний спеціаліст.

КЛІВЛЕНД, Огайо. – Підкомітет зовнішніх зв'язків при Клівлендському комітеті відзначення 75-ліття Голодомору 15 серпня відкрив дві виставки для американського середовища. У головній бібліотеці „Kelvin Smith“ відомого університету „Case Western Reserve“ виставка триватиме до 2 вересня. У бібліотеці „Parma-Snow“ виставка буде до 31 серпня.

Відтак буде ще чотири виставки в околиці великого Клівленду: в бібліотеці „Parma Regional“ 2-15 вересня, в бібліотеці „South Brooklyn“ 3-30 вересня, в бібліотеці „Cuyahoga Community College,

Western Campus“ 1 жовтня-30 листопада, у головній бібліотеці Клівленду 1-30 листопада.

Комітет відзначення 75-ліття Голодомору утворено під патронатом Українських Злучених Організацій Огайо (Василь Ліщинський – голова). До підкомітету зовнішніх зв'язків увійшли: голова – Лідія Базарко, члени – Марія Гованець, Оріся Задойна, Анізія Кармазин, Влодзя Краснянська, Дозя Кріслата, Люба Мудра, Лідія Парк, Наталка Симс, Маруся Федьків і Маруся Флін.

Лідія Базарко

Нове слово про лихо Голодомору

На початку серпня Фонд катедр українознавства видав англomовну брошуру про Голодомор 1932-1933 років і розіслав її на 5,000 адрес членам української громади в США.

Брошура була підготовлена до відзначення 75-ліття Великого Голоду і є частиною ширшого проекту дослідження Голодомору, над яким упродовж 2008-2013 років будуть працювати українознавчі центри Гарвардського та Колумбійського університетів.

У багатьох українських громадах в Америці нещодавно відбулися важливі події у зв'язку з відзначенням 75-их роковин Голодомору, і на осінь та зиму планується ціла низка подальших заходів.

Нова брошура Фонду катедр українознавства має допомогти членам громади у їхніх зусиллях інформувати американський загал про значення і наслідки цієї страшної для України події.

Нова брошура подає основну інформацію про Голодомор стисло і логічно. Вона пояснює слово „Голодомор“, зазначає ті місця, які найбільше постраждали від голоду. Також представлені причини, обставини, механізми здійснення та наслідки Голодомору.

Брошура розповідає про те, як десятиліттями советська, а тепер і російська, влада заперечувала Голодомор, і допомагає усвідомити наслідки Голодомору як травми, завданої багатьом поколінням українців, особливо за умов, коли люди були змушені мовчати і співпрацювати зі злочинною владою.

У брошурі вміщена коротка бібліографія англomовних книжок про Голодомор, які сьогодні можна знайти у книгарнях, карту України 1933 року, у якій позначені тогочасні кордони країни, і чотири фотодокументи з архівних збірок. Формат брошури робить її доступною для широкого кола

THE HOLODOMOR OF 1932-1933



англomовних читачів, які, можливо, вперше дізнаються про цю трагедію.

Вищезгадану брошуру можна замовити через канцелярію Фонду катедр українознавства у Гарвардському університеті для використання у заходах, присвячених Голодомору.

Адреса Фонду катедр українознавства: Ukrainian Studies Fund, 34 Kirkland Street, Cambridge, MA 02138; число телефону: 617-495-7835; факс 617-495-8097. Кошт з пересилкою: 7 дол. 50 ц. за кожні 50 брошур або 4 дол. за 20 брошур. Чеки просимо виписувати на: Ukrainian Studies Fund.

Фонд катедр українознавства,
Кембридж, Масахусетс

Виставка та конференція в Чикаго

ЧИКАГО. – Комітет з вшанування 75-ліття Голодомору-геноциду 1932-1933 років в Україні організовує 12-13 вересня виставку плакатів, присвячених Голодомору. Обидва заходи відбудуться у міжнародному центрі Інституту Сервантес при вулиці 31 Вест Огайо.

На дводенному заході під назвою „Кінець замовчуванню геноциду в Україні“ будуть представлені плакати, світлина, архівні документи, відбудуться виступи свідків Голодомору. Також виступлять режисер Бабі Лі та продюсер Марта Томків, які покажуть монтаж з нового фільму про Голодомор, який готується в Голівуді.

В конференції візьмуть участь д-р Володимир Чумаченко з Іллойського університету, д-р Любомир Луцук з Королівської військової академії Канади, Нігель Калі з Англії, який представить історичні світлина свого родича, славного журналіста Гарета Джоунса, який під час Голодомору писав до головних газет та урядів про правдиву трагедію Голодомору. Запрошення

на ці заходи вислано до широкого кола провідних політиків, діячів освіти, оборони людських прав, представників інших етнічних громад.

Виставка складається з 35 плакатів, підготовлених Фондом „Україна-3000“, яку очолює дружина Президента України Катерина Ющенко. Комітет з вшанування 75-ліття Голодомору 1932-1933 років в Чикаго проводить створений під патронатом Українського Конгресового Комітету Америки в Іллой та Організації дослідження українського Голодомору. Спонсорами цих заходів є Українсько-американська федеральна кредитна спілка „Самопоміч“ та Фундація „Спадщина“ Першого федерального банку „Певність“.

„Наше завдання полягає в тому, щоб поділитися інформацією про Голодомор з міжнародною спільнотою“, – сказав голова комітету Нестор Попович.

Відкриття виставки – 12 вересня о 6-й год. Вступ безкоштовний.

Марта Фаріон

Реклама – ключ до успішного бізнесу!

Світ засудив намір Росії розчленити Грузію на три частини

Президент України Віктор Ющенко заявив 27 серпня, що Україна не підтримує рішення Росії про визнання незалежності Південної Осетії та Абхазії і наголошує на непорушності принципу збереження територіальної цілісності будь-якої держави.

В. Ющенко в інтерв'ю агентству „Ройтер“ сказав, що Україна жалкує через прийняття такого рішення. Президент вважає його неприйнятним, оскільки переконаний у тому, що основою сучасної політики у галузі безпеки має бути забезпечення фундаментального міжнародного права на територіальну цілісність будь-якої країни.

Міністер закордонних справ Великобританії Дейвід Мілібенд прибув 26 серпня з візитом до Києва, під час якого обговорив з українськими керівниками ситуацію на Кавказі. Напередодні візиту британський міністер заявив, що мета переговорів – забезпечити якнайширшу коаліцію проти російської агресії в Грузії.



Державний секретар США Кондоліза Райс під час відвідин однієї з лікарень в Тбілісі 15 серпня. Фото: УНІАН

Канцлер Німеччини Ангела Меркель 26 серпня назвала рішення Росії абсолютно неприйнятним. Канцлер А. Меркель заявила 27 серпня про від'їзд до Грузії 15 військових спостерігачів. Це є частиною місії Організації з безпеки та співробітництва в Європі

(ОБСЄ) з мирного врегулювання конфлікту в регіоні.

Минулого тижня постійна рада ОБСЄ вирішила послати до Грузії 100 спостерігачів для дослідження процесу виведення російських військ із території держави. ОБСЄ заявила 27 серпня, що дії Росії порушують фундаментальні принципи європейської безпеки.

Державний секретар США Кондоліза Райс під час перебування на Західному березі у місті Рамала заявила 26 серпня, що Сполучені Штати використають право вето при спробі Росії змінити статус проросійських регіонів Грузії – Південної Осетії та Абхазії. 25 серпня понеділок Білий Дім заявив, що повністю переглядає свої відносини з Росією. (Бі-Бі-Сі, „Голос Америки“)

Західна преса 27 серпня різко засудила рішення Д. Медведєва. Британська „Financial Times“ пише, що „російський президент Дмитро Медведєв визнав „незалежність“ сепаратистських регіонів – Абхазії й Південної Осетії – всупереч резолюціям ООН і проханням Вашингтону та Європейського союзу“. Кремль має намір показати, що може робити на власному „задньому дворі“ все що завгодно, й не боятися західних союзників Грузії, пише видання.

Як зазначає газета, Д. Медведєв перевернув традиційне ставлення Росії до самовизначення й

національних кордонів із ніг на голову. Саме через це відношення Росія виступала проти незалежності Косово. Тепер же вона цинічно копіює косовський приклад.

Британська газета „The Guardian“ пише, що Росія захотіла зруйнувати стратегічні відносини із Заходом. Газета зазначає, що заперечення принципу територіальної цілісності Грузії має наслідки, при тому дуже значні, для регіону в цілому.

Це підриває суверенність кожного із сусідів Росії, у багатьох з яких є аналогічні сепаратистські анклав, послаблює власні кордони Російської Федерації. На півночі Кавказького гірського хребта є десятки сепаратистських інтересів, для яких учорашнє рішення може стати небезпечним прецедентом. Якщо Росія думає, що їй удалося вгамувати народи, що проживають у Чечні, за якої вона провела дві війни, їй треба подумати ще раз, пише газета.

Американська газета „The Wall Street Journal“ пише, що „прийшов час спростувати лицемірний аргумент Росії, що одностороннє проголошення незалежності Косово в лютому нинішнього року, нібито створило прецедент для Південної Осетії й Абхазії“. На Кавказі існує ще один регіон, якому жорстокість місцевого правителя дає моральне право на незалежність. Це Чечня. Газета зазначає, що поспішні заяви Росії, начебто грузини вбили кілька тисяч південноосетинів, дотепер не підтверджуються незалежним розслідуванням, за повідомленням яких чисельність загиблих вимірюється десятками людей.

Еспанська „El Pais“ пише, що підписання президентом Д. Медведєвим декрету про визнання самопроголошеної незалежності остаточно підтверджує, що конфлікт, який стався в серпні, був ретельно організований Москвою з метою забрати в Грузії ці дві території.

Французьке видання „Liberation“ назвало провокацією рішення російського президента. „Війна проти Грузії змушує запитати, що робить в „великій вісімці“ країна, що порушує визнані кордони, а також про правомірність її присутності в таких демократичних інститутах, як Рада Європи“, пише „Liberation“. (Інопреса)

Людські втрати внаслідок конфлікту

Росія оприлюднила нові, значно менші, порівняно з попередніми, дані щодо людських втрат внаслідок збройного конфлікту. У списку загиблих у Південній Осетії нині 133 цивільні особи. Раніше російські джерела повідомляли про 1,600 цивільних, які загинули під час бойових дій. Грузія заявила, що втратила 160 вояків. Ще 300 вважаються безвісти зниклими. Генеральний штаб Збройних сил Росії визнав, що у війську, яке брало участь в боях у Південній Осетії, були новобранці – вояки дійсної служби. Заступник начальника Генерального штабу Росії генерал Анатолій Ноговіцин на прес-конференції 19 серпня відмовився відповісти на запитання про загибель новобранців у цій війні. За офіційними даними, за п'ять днів конфлікту загинули 74 російських військовики, 171 поранений, 19 пропали безвісти. („Інтерфакс“)

Російські кораблі повертаються до Криму

Внаслідок ракетного удару, якого завдали кораблі Росії в ході війни 8-18 серпня по кораблях Грузії, грузинський ракетний катер „Тбілісі“ затонув, а інший мав значні ушкодження. У відповідь берегові батареї Грузії гарматним вогнем вивели з ладу ракетний корабель „Міраж“ і малий протичовновий корабель „Муромець“. Вісім російських моряків загинули, 10 були поранені. Був ушкоджений також ракетний крейсер „Москва“, на якому перебував командувач Чорноморської флотії Росії віце-адмірал Олександр Клецов з оперативною групою штабу флотії.

22 серпня у Севастопольську бухту увійшов малий ракетний корабель Російської флотії „Міраж“. Перед ним увійшов у бухту і став поблизу її входу малий ракетний катер українських Військово-морських сил України. Корабель зустрічали десятки активістів партії „Російський бльок“ і Прогресивної політичної партії України Наталії Вітренко. (Інтерфакс)



Напад Росії на Грузію боляче позначився на долі старовинного міста Горі, будівлі якого були зруйновані (фото УНІАН – зліва), а мешканці позбавлені постачання і житла (світлина Фелікса Хмельковського – праворуч).

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

Закриття молодіжного табору на Оселі ім. О. Ольжича

ЛІГАЙТОН, Пенсильванія. – В неділю, 10 серпня, відбулося урочисте закриття молодіжного табору Українського Золотого Хреста (УЗХ) на оселі Організації державного відродження України ім.

Олега Ольжича.

Таборовики і гості згуртувалися перед відкритою каплицею св. Андрія Первозваного, щоб висловити Всевишньому вдячність за одержані ласки.

Орест Ганас, голова церковного комітету, привітавши присутніх, попросив таборовиків та їхній провід виголосити молитву, після якої всі учасники заспівали ряд українських пісень.

Друга частина свята почалася концертом у залі оселі, де таборовики виявили їхню вмільсть, яку їм передала команда, до складу якої входили Оксана Антонів та Галина Сурмачевська.

Звучали деклямації патріотичного змісту, хор таборовиків виконав в язанку народних та стрілецьких пісень, а в дальшому ході були виконані народні танці.

Слід зазначити несподівану присутність засновника і редактора „Смолоскипу” Осипа Зінкевича та його дружини Надії з Києва. О. Зінкевич розповів присутнім про свою діяльність, особливо співпрацю з молоддю. Відтак О. Зінкевич вручив комендантці три книжки, видані „Смолоскипом” в Києві для ужитку молодіжних таборів.

На закінчення Володимира Кавка, висловлюючи вдячність всім співпрацівникам, наголосила, що вже в цьому році заходами УЗХ вислано значну суму грошей на розбудову таборів УЗХ в Україні.

Богдан Пастушак



На закритті табору промовляє Осип Зінкевич.

**Понад
30,000 читачів
дивиться
наші реклями.**

РЕКЛЯМУЙТЕСЯ!

Ласкаво просимо на

Традиційний Фестиваль „День Української Культури“

при парафії Чесного Хреста

**21 вересня 2008 р.
о 1-ій год. по полудні**

За адресою:

Holy Cross Ukrainian Catholic Church
31st Avenue & 30th Street
ASTORIA, NY 11106
(їхати поїздом „N” або „W” до Бродвею)
Trains for Queens - Ditmars Blvd.

Програма:

Танцювальна група „БАРВІНОК”
Танцювальна група школи
ім. РОМИ ПРИЙМИ БОГАЧЕВСЬКОЇ
Український гурт з Весчестеру
Група „МРІЯ”
Українські танцюристи з Кергонксону
та інші виконавці.

Українські пісні - танці - смачні страви
веселі ігри - лотерея

Вступ вільний.

OBERAMMERGAU PASSION PLAY 2010



Don't miss out on two spectacular tours being organized by the
Ukrainian Catholic Metropolis of USA
& *Metropolitan Stefan Soroka*

A once in a lifetime experience PERFORMED JUST ONCE EVERY 10 YEARS!

**12 Day Danube River
Cruise *plus* Passion Play**
July 3-14, 2010

Tour Price \$3,499pp (land only)
(27 Meals Included): 10 Breakfasts - 7 Lunches - 10 Dinners
Reservation deadline is November 15, 2008

**13 Day Lemkivshchyna
Eastern Europe & Passion Play**
Featuring "Lemkivska Vatra"
July 13-25, 2010

Tour Price \$3,650pp (land only)
(26 Meals Included): 11 Breakfasts - 4 Lunches - 10 Dinners
Reservation deadline is November 15, 2008



The Ukrainian Educational & Cultural Center of Philadelphia
presents an exciting

CANCUN WINTER GETAWAY

to the beautiful "Grand Palladium White Sand" oceanfront resort in Riviera Maya

January 16-20, 2009

All-Inclusive 4 Night/5 Day Hotel package for only \$630.00 pp
Deposit of \$50.00 due by September 15, 2008

Call for details!
732-928-3792

Zenia's Travel Club LLC
ztc@earthlink.net

13-ий пластовий табір та 11-та школа українознавства у Словаччині

Микола Мушинка

КОШІЦЕ, Словаччина. – З усіх посткомуністичних країн Центральної Європи сьогодні, мабуть, в найгіршому стані опинилася українська національна меншість у Словаччині, яка у 1950-1980-их роках ХХ ст. виявляла найвиразніші успіхи бодай в культурно-освітній діяльності. Її статистична кількість з 120 тис. осіб в 1945 році зменшилась на 10,814 в 2001 році. Кількість українських шкіл зменшилась із 230 в 1950-1960-их роках на 15 в 2008 році, та й у них всі предмети, крім української мови, викладаються по-словацьки.

Після „ніжної” революції 1989

року українці втратили 60-членний професіональний Український національний театр, 80-членний Піддуклянський український народний ансамбль, українське видавництво, свій культурно-освітній центр у Пряшеві – Руський дім (куплений за фінансові збірки всього українсько-руського населення ще в 1925 році).

Апарат її єдиної культурно-громадської організації – Культурного союзу українських трудящих – зменшився з 60 осіб до трьох, та й вони працюють на громадських засадах. Із сімох україномовних періодичних видань, що виходили тиражем 30 тис. примірників, залишились три



Президія Міжнародного наукового семінару з нагоди 80-річчя заснування Пласту в Словаччині. Зліва: Маргарита Бабота, Левко Довгович, Євген Перебийніс та Іван Лаба.
Фото М. Мушинка



Фотографія на пам'ять про незабутні дев'ять днів.

(тираж усіх взятих разом не досягає 2,000 примірників).

Здавалося б, що при таких умовах неможлива будь-яка культурно-виховна праця серед українського населення Словаччини. Та воно не так. За усіх цих негараздів невелика група національно свідомих ентузіастів проводить майже всі заходи української громади Словаччини, започатковані у 1950-1980-их роках, хоч і в значно менших розмірах.

Одним з таких ентузіастів є 74-річний Левко Довгович – экс-президент Європейського конгресу українців, колишній в'язень сибірських таборів ГУЛагу (1950-1956), та його дружина Олена. Вони вже 13 років підряд організують літні пластові табори „Карпати” для української молоді, а від 1996 року в його рамках – і

(Закінчення на стор. 18)

Українська Національна Федеральна Кредитова Кооператива

Main Office
215 Second Ave
New York, NY
(212) 533-2980

Branches
1678 E 17 Street
Brooklyn, NY
(718) 376-5057
1-866-857-2464

35 Main Street
So. Bound Brook, NJ
(732) 469-9085

691 Roosevelt Ave
Carteret NJ
(732) 802-0480

WWW.UOFCU.ORG

Інтернет-Банкінг

Перевірка балансу
Трансфер коштів між рахунками
Перевірка історії рахунку
Цілодобовий інтернет-доступ до рахунку

За додатковою інформацією про інтернет-банкінг звертайтеся до найближчого відділення нашої кредитівки.

Телефонуйте
безкоштовно
1-866-859-5848



Обслуговування української громади
понад 40 років.

Українська Євангельська церква

закликає:

**Вивчайте Біблію,
живіть за Словом Божим!**

На пожертви нашої громади щотижня на цьому місці ми стисло розповідаємо про кожну з 66 книг Біблії

110. Книга Іова, 1:1-2: добробут і лихі дні Іова

Іов з землі Уц був праведним і богобоязливим, одним з найбагатших на Сході. Сини його жили в дружбі, часто зустрічалися, також і трьох сестер своїх запрошували. Але сатана прийшов одного дня до Бога і сказав, що Іов шанує Бога, бо живе в достатку, а коли б став бідним, то лихословив би свого Господа. І Бог сказав сатані: „Гаразд! Усе, що він має – в твоїй руці. Тільки на нього самого не простягай руки твоєї“. І сталося, що вороги зайняли худобу і вбили слуг, сам Іов захворів на проказу, а діти загинули в домі, який завалило ураганом. Іов сумував на попелищі, коли дружина порадила йому: „Лихослови Бога і умри!“ Але не согрів Іов своїми устами. І тоді до нього прийшли його приятелі Еліфаз, Бідад і Цофар.



Запрошуємо Вас до Української Євангельської церкви в місті Юніоні, Н. Дж. У нашій церкві проводяться Божі Служби: щонеділі – о 10:30 ранку, а також щосередини – о 7-й годині вечора. Кожної неділі, о 9:30, діють школи з вивчення Біблії – для дорослих і дітей. Щосередини, о 5-й вечора, проводиться роздавання харчів для потребуючих.

Наша адреса: 2208 Stanley Terrace, Union, NJ 07083. На цю адресу можна надсилати запитання з приводу прочитаних переказів Біблії. Телефон: (908) 686-8171. Електронна пошта: ueag@verizon.net

Пастор Володимир Цебуля
Тел.: (908) 591-0800

Українці США засуджують агресію Росії і підтримують Грузію

Слово має українська громада Філадельфії



Акція протесту у Філадельфії.

Фото: Ірена Кривуша

ФІЛАДЕЛЬФІЯ. — У четвер, 14 серпня, філадельфійські громади грузинів, українців, поляків і литовців зібралися на місцевій площі Незалежності на віче протесту проти вторгнення Росії у Грузію та на підтримку її територіальної незалежності.

Понад 100 демонстрантів тримали національні прапори і транспаренти з вимогами, щоб російські війська вийшли з Грузії, а також зі словами підтримки Грузії від українців, поляків балтійців, зокрема вирізнявся напис „Путін - новітній Гітлер“. Крім того, демонстранти роздавали перехожим інформаційну літературу.

Найчисленнішою групою

були українці у вишиванках. Демонстрація протесту отримала широкий розголос в англомовних засобах масової інформації. Не була осторонь і етнічна преса.

Джордж Леквейшвілі подякував Орісі Гевко – голові Українського освітнього центру, та Улянці Мазуркевич – президентові Українського комітету людських прав, висловивши своє зворушення та вдячність за організування цієї акції.

Майкл Блехач, президент Польського конгресу, підкреслив, що „президенти Польщі, України та Литви дружно підтримують Президента Грузії, й ми, поляки, обіцяємо підтримувати Україну та її сусідів“.



Пікетувальники у Філадельфії.

32nd Annual

UKRAINIAN FESTIVAL

Baltimore, Maryland



SEPTEMBER 6 & 7, 2008

12 noon – 8 pm

Patterson Park ~ FREE ADMISSION!

Corner of Linwood & Eastern Ave. in Baltimore, MD 21224

40+ Ukrainian Craft and Food Vendors!

LIVE Entertainment! Ukrainian Cultural Center! Children's Area and Rides!



**HOME OF THE ORIGINAL
UKRAINIAN BEER GARDEN**

For more info call (410) 967-0501 or (410) 591 7566

Про Україну – в Таїланді

УБОН РАТЧАТАНІ, Таїланд. – Відвідуючи найвіддаленіші місця світу, можна побачити і почути багато цікавого, збагатитися новими враженнями. До приємних вражень належить і те, що у багатьох місцях світу тепер можна побачити та почути про Україну.

Перебуваючи у провінційному містечку Убон Ратчатані, на березі великої азіської ріки Меконг, що єднає Таїланд, Лаос та Кампучію, та відвідуючи місцевий музей, я звернув увагу на буянню жовто-блакитних кольорів. Серед багатьох експонатів з різних країн є твір мистця з України Євгена Кириченка.

Виявляється, це місто є центром Південно-Східної Азії з вироблення воску, і щороку, впродовж місяця, тут проходить фестин воскових фігур. Мистці з цілого світу надсилають свої проекти. Твори, що виз-

наються найкращими, встановлюють на центральній площі міста. Вечорами вони гарно освітлюються і їх оглядає багато людей.

Бачити велику художню композицію, прикрашену жовто-блакитним прапором на тлі гарячої тропічної ночі за тисячі миль від берегів Дніпра – все це вражає і наповнює гордістю за край, з якого походиш. Розголос про Україну набуває поширення.

Олександр Авраменко

Таїланд – країна на півострові Індокитай і в північній частині півострова Малака.

Таїланд – єдина країна Південно-Східної Азії, яка зберегла незалежність, тоді як усі сусідні країни були колоніями Франції чи Великобританії.

Україні є король, який втратив абсолютну владу, але залишається символом єдності. Країною управляє двопалатний Тайський парламента – Національне зібрання.



Українська експозиція в Таїланді.

Фото: О. Авраменко

Синьо-жовтий прапор над містом

ЮНІОН, Нью-Джерсі. – День Незалежності України був відзначений 17 серпня у міській раді урочистою церемонією, у якій взяла участь численна українська громада.

На свято прибули представники дипломатичних установ України –

радник Постійного представництва України в ООН Євген Цимбалюк з дружиною Наталею і дочкою Вікторією та віце-консул України в Нью-Йорку Богдан Мовчан з дружиною Лілією.

До залі було внесено прапори України, США, громадсь-

ких організацій. Молитву виголосив о. Андрій Манько. Ведучий свята Михайло Шпигульський надав слово заступниці посади-ка Бренді Рестіво, яка привітала присутніх зі святом, зачитала і вручила вітання голові Організації оборони чотирьох свобод України і святкового комітету Михайлові Козюпі та членові комітету Павлові Батькову. З вітаннями виступили

Є. Цимбалюк. Б. Мовчан, а доповідь зробив М. Козюпа.

На закінчення о. Осип Шупа помолився за добробут України, й усі вийшли до щогли перед міською радою, на яку під спів гімну України за участі українських дітей було піднято синьо-жовтий прапор.

Після церемонії гості громади були запрошені на обід.

Л. Хм.



За участі українських дітей на щоглу біля міської ради в Юніоні, Нью-Джерсі, був піднятий синьо-жовтий прапор.

Фото: Л. Хм.



Бренда Рестіво вручила вітання Михайлові Козюпі (зліва) та членові комітету Павлові Батькову.



Учасники свята перед міською радою в Юніоні, Нью-Джерсі.

Перевірте,
порівняйте,
переконайтеся!

Відсотки на
ощадностях все ж
такі найвищі у
нашій Кредитівці!

3.82% АРҮ*

Однорічний Сертифікат

Завжди, професійна, конфіденційна та ввічлива обслуга.

Федеральна Кредитова Кооператива САМОПОМІЧ НЬЮ ЙОРК

ГОЛОВНЕ БЮРО: 108 Second Avenue, NY 10003 Tel: 212-473-7310 Fax: 212-473-3251

КЕРГОНКСОН:

6325 Route 209
Kerhonkson, NY 12446
Tel: 845-626-2938
Fax: 845 626-8636

ЮНІОНДЕЙЛ:

226 Uniondale Ave,
Uniondale, NY 11553
Tel: 516 565-2393
Fax: 516 565-2097

АСТОРИЯ:

32-01 31ST AVE
Astoria, NY 11106
Tel: 718 626-0506
Fax: 718 626-0458

ЛІНДИНГІРСТ:

225 N. 4th Street
Lindenhurst, NY 11757
Tel: 631 867-5990
Fax: 631 867-5989

ЕЛЕКТРОННА ПОШТА:
Info@selfrelianceny.org

ІНТЕРНЕТ:
www.selfrelianceny.org

Поза Нью Йорком дзвоніть безкоштовно:
1-888-SELFREL

Your savings federally insured to at least \$100,000 and backed by
the full faith and credit of the United States government

NCUA

National Credit Union Administration, a U.S. Government Agency

*АРҮ - Відсотки у річному відношенні, можуть бути змінені без попередження.

НОВИНИ ЛІТЕРАТУРИ І МИСТЕЦТВА

НОВІ ВИДАННЯ

Творчі знахідки Юрія Лазірка



Юрій Лазірко

Вірші, безперечно, породжує надхнення. Але для вправного віршування потрібна й майстерність, яка полягає у вмінні використовувати величезне лексичне багатство рідної мови, відчувати розмір і музичне звучання вірша, добирати риму, а головне, сприймати життя через поетичний образ, через свій внутрішній світ.

Усі ці якості притаманні поетові Юрієві Лазірко, що він й засвідчив поетичною збіркою „Краплі Всесвіту“, яка побачила світ нинішнього року в тернопільському видавництві „Астон“.

У передмові до збірки її редактор Леся Романчук пише: „До першої збірки поети йдуть по-різному: хтось легко і випадково, хтось довго і важко збирає краплі болю та гіркого життєвого досвіду дорогою рідного й чужого краю, виливає їх у віршах, а час, справедливий і неублаганний, висушує зайве, випаровує випадкове, конденсує посуху, перетворюючи слово на густу бурштинову краплину“.

Ю. Лазірко, безперечно, належить до другої групи. Треба було багато зайвого випарувати, щоб залишилася така чудова алітерація:

*Ще мить! Ще мить?
Ще мить... щемить і все.
І правда тут...
Нема де правди діти.*

Або така внутрішня рима:

*Час не впас, і осінь вкрила,
Крила рвала, як могла.*

*Сонце дало, все що мало,
З холодом біда прийшла.*

Тематично поезії Ю. Лазірка поділені на оспівування далекої України в циклі „Емігрантські“ і думки про життя у циклах „Запорошена скринька“, „У роздумах“.

Спогад про залишений край, це як „сіра світлина, де ковтень Вітчизни – відбитком серця і полиском сліз“. І, звісно, всебічно оспівана вишиванка:

*Вишиванка – дитинча кирпате,
Що квітки звиває в перепліт.
Материнські ласки, усміх тата,
Праділів пророчий заповіт.*

Незабутній чар Різдва в українській оселі:

*Стіл вишиванкою,
дідуха внесено.
Голос молитви. Вечеря.
Сум потойбічний,
слід ненанесений...
Заколядуйте при дверях.*

Поет створює образи, які надовго запам'ятовуються:

*В чорній плахті квола пані
ніч-монахія старенька
відчинила двері храму.
Сплю, бо бачу небо, ненько.*

За віршем постає складне філософське узагальнення: „Ніч засиляє, мов нитку в голку, серце у біль самотньому вовку“.

Ось ще кілька поетичних знахідок: „За склом хлюпоче ніч“, „від хвиль дерева п'яні“, „сніговолосий дідуган з кудлатим іменем туман“, „мені учора сповідався дощ“, „нехай живу між зливою краплин“, „штובהють перехожі тротуар і їм стає так жовто під ногами“. Цікавий, з алітерацією, вірш про кохання:

*Було боязко –
стрімко з полиском,
поза вікнами шал грози.
Напросилася – перелилася
за марусині пояси.
В танці дикому гість некликаний
перехоплював мить пори...
Серце билося –
наживилося
неба стрілами на вітри.*

Про себе Ю. Лазірко пише:

„Ніколи не думав, що продовжуватиму розвивати своє давнє захоплення – написання віршів. Щодо власної особистості, то я є правнуком письменника Стефана Коваліва – звідси, напевно, хист до літератури“.

Ця збірка – перша, в цілому вдала, а наступна буде ще кращою.

А ще – Ю. Лазірко є секретарем 134-го відділу Українського Народного Союзу у Разерфорді, Нью-Джерзі, так що найстарше в Америці українське об'єднання має своїх молодих поетів.

Левко Хмельковський

З приводу придбання книжки можна звернутися до автора на адресу: 5 Brannon Ct., Clifton, NJ 07013. Тел.: (973) 881-1291.



Літературний вечір на острові Тіберіна

РИМ. – На чудовому острові Тіберіна 17 серпня відбулася презентація книги „Україна! Краще майбутнє для чорнобильських дітей!“.

Це вибірка газетних статей журналіста Джуліо Де Ніколаїса з жовтня 2004 року донині, опублікованих в газетах „Діскусіоне“,

„Опініоне“, „Мерідіано“, „Адженція Радікале“, „Форум Україна“.

Гроші, зібрані від продажу книги, будуть передані українським дітям-сиротам та дітям, які захворіли внаслідок Чорнобильської катастрофи.

На презентації були присутні автор, а також радник Європейського континенту Мерії міста Риму Тетяна Кузик та історик Енріко Фраті, багато представників української громади з різних куточків Італії – Козенці, Латіні, Вітербо, журналісти національної, української та американської преси.

„Піклування про дітей Чорнобиля є найкращий засіб дбати про майбутнє всієї нації“, – сказала президент асоціації „Україна в Європу“ Лілія Білик.

Книга поділяється на розділи, які розповідають про діяльність асоціації „Україна в Європу“, соціальну інтеграцію українок в Італії, поширення української культури в Європі. Друга частина – історія УПА, сумна пам'ять про ГУЛаг, міжнародне визнання Голодомору геноцидом. В книзі зібрані статті Дж. де Ніколаїса про події Помаранчевої революції, замах проти Віктора Ющенка.

Асоціація „Україна в Європу“



Обкладинка книжки „Україна! Краще майбутнє для чорнобильських дітей!“

2200 Route 10 West, Suite 104
Parsippany, NJ 07054
Tel.: (973) 538-3888 • Fax: (973) 538-3899

ROXOLANA

International Trade, LTD
e-mail: roxolanalt@roxolana.com
web: www.roxolana.com



ПАКУНКИ ДО УКРАЇНИ:

МОРЕМ • АВІА
Вага від 10 до 150 фунтів *

- Пересилайте пакунки до нас через UPS
- Додаткова знижка для організацій.
- Користуючись нашими ARS наліпками.
- Для замовлення наліпок, для підбору пакунків телефонуйте безкоштовно: 1-888-725-8665
- Пакунки до Росії, Латвії, Литви, Естонії, Білорусі, Молдови, Казахстану, Грузії, Вірменії, Польщі, Чехії і Словаччини.
- Готові продуктові пакунки з каталогу.
- Медикаменти на замовлення до України.

* Додаткова оплата за доставку
Існують певні обмеження.

Додаткова оплата за доставку – \$10 – Західна Україна; \$15 – Східна Україна

Тел.: (973)538-3888 • Fax: (973)538-3899

Roxolana Travel

- У нас можна замовити авіаквитки будь-яких авіакомпаній до більшості європейських країн.
- Візові послуги в Україну (без запрошення).
- Зустрічаємо і відвозимо на літoviще.
- Пашпортні послуги. Обмінюємо старі пашпорти на нові українські.

Roxolana Money Service

****Нові найнижчі ціни****

В Україну: **ПЕРЕСИЛАЄМО ГРОШІ**
\$100 - \$7 \$500 - \$12 \$900 - \$20
\$200 - \$10 \$600 - \$15 \$1000 - \$20
\$300 - \$12 \$700 - \$17 \$1500 - \$37.50
\$400 - \$12 \$800 - \$17 \$2000 - \$50
Маємо ліцензію на пересилку доларів.
Також пересилаємо в інші країни.
• Доставка \$11 за кожне замовлення

ЗАМОВЛЯЙТЕ



Харчовий пакунок
„Родинний“ з каталогу
вміст пакунку: борошно – 20 ф.,

гречка – 10 ф., олія – 1 галон, тушонка – 3 ф.,
саямі – 3 ф., родзинки – 3 ф., дріжджі – 1 ф.,
кава в зернах – 2 ф., шоколад – 2 плитки.
Ціна \$99 за 51 ф.

Передплатіть „Свободу“ в Інтернеті!

Найстарша українська газета світу – тижневик УНСоюзу „Свобода“ поміщує електронну версію кожного числа на свою інтернет-сторінку: www.svoboda-news.com. На обмежений час користування цією послугою є безкоштовним.

В майбутньому, щоб мати доступ до останнього випуску газети і до електронного архіву „Свободи“, треба буде стати передплатником електронної версії. Передплатити електронну „Свободу“ можна і тепер за 55 дол. на рік на вказаній сторінці кредитовою картою через PayPal.

Якщо маєте складнощі з передплатою через PayPal, а також для звичайної передплати на папері, скористайтеся телефоном (973)-292-9800, дод. 3042, або (800)-253-9862, дод. 3042, або поштою.

Передплатники звичайної (друкованої) версії газети, можуть користуватися електронним архівом за 15 дол. на рік додатково до основної передплати. Для цього приготуйте кредитову картку і подзвоніть до нашого відділу передплати на число **(973)-292-9800**, дод. 3042, або **(800)-253-9862**, дод. 3042. Ви дістанете електронною поштою ім'я користувача (user name) і пароль (password) – збережіть їх для доступу до архіву, де Ви знайдете останнє число газети.

Редакція

ПОДИХ ІСТОРІЇ

Як вмирили герої-повстанці

КОПИЧИНЦІ, Тернопільська обл. – Недалеко від Копичинців у лісі є величезна яма природного походження, глибиною приблизно вісім метрів. Після війни, до 1951 року, червоні „визволителі“ звозили туди тіла вбитих повстанців та закатованих у тюрмах патріотів з навколишніх сіл. Скидали тіла в це урвище, з суворою заборобою хоронити. Трупи розпадались на відкритому повітрі. Трупний запах розносився по лісі.

Встановити кількість цих жертв неможливо. Вдалось з'ясувати імена тільки 65 осіб, а там заховано понад 150. За ініціативою патріотів з Копичинців в 2006 році на кошти місцевих жителів та земляків з діаспори був збудований на березі урвища меморіальний

комплекс. Відбулось його освячення на Покрови 14 жовтня 2006 року.

Хочу описати про героїчну смерть деяких повстанців з села Карашинців, тіла яких заховані там. Повстанці Володимир Буртник („Гонта“) та Михайло Міська („Сокіл“) народились в 1924 році. В 1946 році вночі, в грудні, вони прийшли до Буртнікової сестри Марії Заблоцької, щоб помитись та запасти харчами. Несподівано нагрянула облава карателів.

Щоб не наразити село на небезпеку, вони вирішили втікати до лісу. За кілометр від села їх помітили карателі і відкрили стрілянину, намагаючись захопити живими. „Гонта“ і „Сокіл“ бігли, відстрілюючись. А з Хоросткова,

почувши стрілянину, поспішив другий загін облавників. Повстанці опинились в оточенні ворогів і змушені були прийняти бій на краю лісу. Вони знищили дев'ять карателів і ще декілька поранили. Протримались повстанці недовго, бо закінчувались набої, і вони пострілялись, щоб не здатись ворогам на муки.

Їх привезли до Карашинців і виставили тіла для упізнання біля школи. Туди вранці зігнали людей, щоб пізнавали вбитих. Серед людей була мати В. Буртника. Материнське серце розривалось від горя і розпуки, коли дивилася на закривавлений труп свого сина, але вона не заридала, не заплакала, щоб не видати катам походження полеглого. Односельчани знали обох повстанців, але ніхто не виказав їх імен. Було тим хлопцям по 22 роки від роду.

Розповім ще про одного вихідця з села Карашинців – Петра Дудара („Харко“), прах якого також заховали у лісі серед тих 150 патріотів. 26 березня 1950 року, в нічну пору, П. Дудар прийшов до села, щоб побачитись з родиною, з сином Остапом, якому тоді було 10 років. Шестирічна дочка Олеся переховувалась в сусідньому селі Перемилів у маминих родичів. Дружина Настя тулилася серед добрих людей по селах. Остап ховався в селі Хлопівка, у свідомого господаря Григорія Бабія і зрідка навідувався через поля до свого села.

Попрощавшись з дружиною та сином, якого дуже любив, бо вбачав в ньому свого послідовника, серед ночі П. Дудар пішов полями в напрямі села Глишова. А була тоді така пора, що сніг ще повністю не розтав, але місцями вже чорніла

рілля. Видно, щось гнітило П. Дудара, і він повернув до криївки на полі за селом. Карателі по слідах, чи, може, від своїх „сексотів“ довідалися, що до села вночі приходив повстанець „Харко“.

27 березня, наступного дня, вони почали „прочісувати“ поля і у другій половині дня виявили криївку. Два вояки запустили червону ракету, підняли тривогу. П. Дудар розстріляв обох, а потім з мішків картоплі, борошна, створив бруствер для оборони. Виложив собі під руки всю амуніцію, яка була в криївці, і зайняв оборону. Протягом восьми годин, з 3-ої дня до 11-ої години ночі, П. Дудар відбивав атаки ворогів, що наступали зі всіх боків, всіваючи трупами карателів поля. Окупанти шаленіли, що несуть такі втрати, а „бандита“ не можуть здолати. Коли закінчились набої, він підірвав себе гранатою.

Вдосвіта окупанти позбирали трупи на полі і вивезли двома вантажівками до Копичинців для заховання з почестями в парку міста. А П. Дудара вивезли до Хоросткова, щоб похвалитись своєю перемогою над повстанцем, а через два дні завезли його труп в ліс, де скинули до ями біля Копичинців.

Прожив П. Дудар 37 років, але своє життя віддав Україні. На меморіальному комплексі біля того урвища є такі написи: „Будь горда, Україно, за них, ти вічна у їх жертві, а вони безсмертні в пам'яті народу“. І другий напис: „Ходили ми днями, ходили ночами в оточенні вражій щодня. Боролись словами, боролись ділами, гаряча була то хода“.

Василь Пилипів



Меморіальний комплекс біля Копичинців на місці поховання героїв.

Федеральна Кредитова Кооператива СУМА



**Це найкраще місце
для збереження
ваших ощадностей!**

Інтернет: www.sumafcu.org

Сертифікати (CD)*

3.82 % АРЧ**
На 3 роки
(3.75% APR)

4.18 % АРЧ**
На 5 років
(4.10% APR)

Морґеджі

6.125 % 30 років
фіксований
(6.132% APR)

5.50 % 5 років
плаваючий
(6.825% APR)

* Звичайні CD з балансом понад \$100,000 отримують 0.25% бонус. ** Ставки виражають річний дохід у відсотках і можуть бути змінені без попередження.

Позички на нові авта

від 3.99%*



* Для тих, у кого достатня кредитна історія. Звертайтеся за деталями у відділ позичок.

Головне Бюро

125 Corporate Blvd
Yonkers, New York 10701
Tel: 914-220-4900
Fax: 914-220-4090
1-888-644-SUMA

E-mail: memberservice@sumafcu.org

Філія в Йонкерсі

301 Palisade Ave
Yonkers, NY 10703
Tel: 914-220-4900
Fax: 914-965-1936

E-mail: palisade@sumafcu.org

Філія в Спрінґ Валі

16 Twin Ave
Spring Valley, NY 10977
Tel: 845-356-0087
Fax: 845-356-5335

E-mail: springvalley@sumafcu.org

Філія в Стамфордї

39 Clovelly Road
Stamford, CT 06902
Tel: 203-969-0498
Fax: 203-316-8246

E-mail: stamford@sumafcu.org

Філія в Нью-Гейвен

555 George St.
New Haven, CT 06511
Tel: 203-785-8805
Fax: 203-785-8677

E-mail: newhaven@sumafcu.org

Your savings federally insured to at least \$100,000
and backed by the full faith and credit of the United States Government

NCUA

National Credit Union Administration, a U.S. Government Agency

До гастролей в Україні хору ім. Миколи Лисенка

Впродовж вересня в Україні відбудуться концерти голяндського хору ім. Миколи Лисенка. Україна і Голандія не мають спільних кордонів, але зв'язки України з цим народом мореплавців сягають у сиву давнину.

Київська княжа держава мала торговельні взаємини з Амстердамом, львівські купці торгували з голяндцями у XIV-XV ст. Голяндський мандрівник Вілем ван Рийсбрук детально описав свою подорож по Україні у 1253-1255 роках. Завдяки голяндським картографам, граверам, художникам, письменникам і видавцям було виготовлено перший археологічний атлас Києва з рисунком св. Софії та іншими пам'ятками. Це видання появилось у 1653 році. Перші карти України також видано у Голандії. Завдяки визначному граверові Вілему Гондіусу маємо три портрети Богдана Хмельницького з 1651 року, а також портрет Петра Дорошенка та численних козаків роботи інших граверів. У голяндсь-

кому університеті в Лейдені вчився Юрій Немирич (1612-1659), дипломат і генерал часів Козаччини. У 1662 році надруковано в Анстердамі „Катехизис“ Митрополита Петра Могили.

Під час Української Народної Республіки (УНР) в Голандії діяла українська дипломатична місія, головою якої був Андрій Яковлев. Уряд УНР вислав на Захід хоро-ву капелю під керівництвом Олександра Кошиця, яка виступала в Амстердамі та Гаазі.

У 1921 році Митрополит Андрей Шептицький відвідав Голандію та Бельгію, і з його ініціативи десятки голяндців та флямандців прийняли греко-католицький обряд, вивчили українську мову і стали служителями Української Греко-Католицької Церкви. У голяндському місті Роттердамі поховано полковника Євгена Коновальця. У царині української хорової діяльності в Голандії колосальну працю провів св. п. д-р Мирослав Антонович – засновник та диригент протягом

40 років Візантійського чоловічого хору.

Голяндському хорові ім. М. Лисенка тепер 12 років. У хорі співають родовиті голяндці. Диригент хору – Ірина Горванко. 20 квітня в Утрехті на концерті хор подарував міні-автобус українським сиротам Львова. Хор спілкується з українськими хорами, щоб навчитися краще виконувати українську пісню, увібрати якусь часточку української духовності і культури.

У Львові 21 вересня, у церкві св. Трійці, співатимуть разом хор ім. М. Лисенка та хор „Мрія“ Львівської комерційної академії під керівництвом Василя Долішного. Того ж дня відбудеться концерт в органній залі.

Після концерту хор виїде до Яремча, Надвірної, Коломиї, Городенки, де виступатиме з концертами.

26 вересня – виступ у Івано-Франківську, у театрі ім. Івана Франка, зустрічі, оглядини міста.

27 вересня з нагоди 1020-річчя хрещення Русі-України у Скиті Манявському співатиме ряд хорів з України, а також хор ім. М. Лисенка.

Останній виступ відбудеться 28 вересня в Долині, після чого хор вирушить до Голандії. У Долині народився д-р М. Антонович, засновник Візантійського хору, а також співзасновник хору ім. М. Лисенка.

Це буде вже 25-те міжнародне турне, до якого я причетний за останні понад 30 років. Раніше організовував гостинні виступи хорів „Думка“, „Прометей“, „Гомін“, „Веснівка“, ансамблю „Чайка“, танцювальних ансамблів „Орлик“, „Чупляк“, Візантійського хору, ансамблю пісні і танцю Міністерства внутрішніх справ України і ряду інших. Вони виступали у США, Канаді, Україні, Англії, Італії, Швейцарії, Бельгії.

Вірю, що вересневі виступи в Україні голяндського хору ім. М. Лисенка будуть успішні.

Володимир Луців,
Лондон, Англія



Хор ім. М. Лисенка (художній керівник і диригент Ірина Горванко).

ЧИТАЧІ ПРО КНИГИ

Невтомний душпастир

Микола Дупляк

Саме під такою назвою на книжковому ринку (Перемишль-Щецін-Львів) появилася нова книжка Михайла Козака, тим разом – про невтомного і незламного українського греко-католицького священника в післявоєнній Польщі о. каноніка Володимира Боровця.

Книжка вийшла у гарній м'якій обкладинці в мистецькому оформленні (погруддя о. Володимира на тлі Розп'яття) Катерини Козак.

У книжці 219 сторінок друку. Відповідальний редактор Микола Литвин. Книжка – раритет, наклад – 300 примірників.

У книжці відтворено долю УГКЦ, її священників і вірних на

польському засланні; показано боротьбу за право на національно-культурне життя, рідну віру, традиції та мову, за власну гідність, тожність, духовність і культурні надбання на чужині, на нових місцях поселення вигнанців з рідних земель Закерзоння у висліді Акції „Вісла“ 1947 року. Автор ставить собі за мету зберегти в пам'яті історичне минуле для майбутніх поколінь.

В. Боровець народився 27 жовтня 1888 року в селі Синявка на Ярославщині у священничій родині. Навчався у гімназії в Хирові, а відтак вивчав право у Львівському університеті. Студії перервала Перша світова війна.

В 1918 році почав навчання у Львівській духовній семінарії,

а закінчив у Перемиській. 1922 року прийняв свячення з рук перемиського єпископа Йосафата Коциловського. До 1947 року служив у п'яти парафіях Перемиської єпархії, з яких остання була в селі Серни.

Паніматка Олена і о. Володимир виховали четверо дітей: Таню, Ігоря, Софію і Нестора. З другим приходом більшовиків подружжя Боровців послало своїх доньок на медичні студії до Львова. Тому, що о. В. Боровець відмовився перейти на московське православ'я, НКВД заарештувало його та всю родину і депортувало в Сибір. Доньки-студентки також опинилися в Сибіру.

Після 10 років каторжних робіт о. В. Боровця (як польського громадянина) звільнили і 1957 року дозволили виїхати з родиною до Польщі. Поселившись у Щеціні, о. В. Боровець став першим греко-католицьким священником у цьому

місті, а відтак упродовж 23 років прокладав основи відновлення УГКЦ на Щецинщині. Помер 2 січня 1980 року в Щеціні, де й похований.

Діти паніматки Олени і о. Володимира в силу обставин опинилися у різних країнах світу.

На засланні українці прагнули відродити власне національне життя, рідне українське шкільництво й освіту, заснувати громадські організаційні структури. Все те йшло одним руслом з відродженням духовності та УГКЦ за допомогою греко-католицьких священників, які відбули покарання у концтаборі Явожно і подались за своїми вірними на нові місця поселення.

Зусилля заради збереження українства не були легкі. Аж ніяк не сприяла тому ані тодішня польська державна влада, ані Римо-

(Закінчення на стор. 21)

Labor Day Week at Soyuzivka

Monday August 25, 2008

Steak Night
Dinner Entertainment
from Stepan & Friends

Tuesday August 26, 2008

Ukrainian Movie Day

Wednesday August 27, 2008

Hutsul Night with Entertainment
featuring Cheres

Thursday August 28, 2008

Relax before the weekend and enjoy
Movie night by the Tiki Bar

Friday August 29, 2008

Odessa Night with Entertainment featuring
Stepan, Maryna & Marian

Friday Night Lights Beach Volleyball Tournament
Tiki Party featuring Svitanok

Saturday August 30, 2008

BBQ 12-6pm

Guitar Hero Tournemnt at the Tiki Bar
Afternoon Concert featuring Syzoryli Dancers
Zabava featuring Tempo & Fata Morgana

Sunday August 31, 2008

Zabava featuring Luna

Ukrainian Lunch served Thursday to
Sunday in the Main House Dining Room
from 12-2pm.

Admission is free Monday to Thursday and
\$10 per day Friday to Sunday.

Don't Miss this!

Be There!



For More Information: Phone: (845) 626-5641
Heritage Foundation, Inc Fax: (845) 626-4638 E-mail: Soyuzivka@aol.com

13-ий пластовий...

(Закінчення зі стор. 11)

Літню школу українознавства.

Цьогорічний 13-ий Літній пластовий табір української молоді та 11-та Літня школа українознавства відбулися в рекреаційному осередку „Злата Ідка” біля міста Кошице від 26 червня до 3 липня. В них брало участь 92 хлопців і дівчат з різних куточків Пряшівщини та 20 дітей із Києва та Закарпатської області України. Молодь від семи до 18 років протягом дев'яти днів ознайомлювалася з правилами українського Пласту та основами української культури, влаштовувала різноманітні забави в природі, поєднані з різними іграми та змаганнями, вивчала українські пісні, танці, займалася спортом, знайомилася з українськими народними звичаями і навіть підготувала двогодинну художню програму.

І вже на третій день між табірниками не було чути ні словацької мови (у дітей з Пряшівщини), ні російської (у киян). Я сам був свідком, коли восьмирічний хлопчик в останній день таборування своєму батькові (який приїхав за ним авто) заявив: „Тату, віднині будеш зі мною говорити лише по-нашому”.

Унікальним був т. зв. „виховний концерт” в передостанній вечір таборування, коли кошицький хор „Карпати” (під керівництвом Л. Довговича) заспівав низку українських пісень, переважну більшість з яких табірники вже знали, і майже кожну пісню повторювали або приєднувалися до її співу. Кожен з таборовиків при реєстрації одержав книжечку „Пісні й вірші 13-го Літнього пластового табору „Карпати”, що містила 48 творів. За дев'ять днів вони встигли

вивчити майже всі пісні та продекламувати вірші.

Коронним номером табору був заключний концерт, створений самими же табірниками за сценарієм Івети Світок.

Літня школа українознавства закінчилася анкетом з 30 запитань про історію України, Пласту, української мови, літератури та культури.

Складовою частиною пластового табору був дводенний Міжнародний науковий семінар з нагоди 80-річчя заснування Пласту в Словаччині (1928-2008). В семінарі брав участь Генеральний консул України в Словаччині Євген Перебийніс. Головну доповідь зачитав крайовий пластовий старшина Л. Довгович. Доповіді Л. Баботи, Ю. та І. Бачів, А. Ковача, М. Романа були присвячені окремим ділянкам українського молодіжного руху в Словаччині. Цікавою була дискусія, в якій порушувалися не лише питання Пласту, але й проблеми сучасного стану української людності в Словаччині. В дискусії виступила і колишня пластунка з 1920-1930-их років Маргарита Бабота, нині 90-річна. Семінар та пластовий табір були широко представлені в радіо та телебаченні.

Літній пластовий табір та школу українознавства фінансово підтримало Міністерство культури Словацької республіки, Союз русинів-українців у Словаччині, Посольство України в Словаччині та індивідуальні спонзори, з яких на першому місці слід згадати власника рекреаційного осередку „Злата Ідка” добродія Гринька. Та головну заслугу на його влаштуванні має ініціатор сім'ї Довговичів – батько, мати і троє дорослих синів, які переконливо довели, що при добрій волі можна успішно працювати і в найнесприятливіших умовах.

Успіх...

(Закінчення зі стор. 5)

підприємництва, приватної медицини, спорту.

Все це визначило ситуацію, коли Україна, маючи значні досягнення, змушена постійно долати кризи, багато з яких можна було б уникнути. Так само, слабкість національної єдності та недостатня ефективність державного управління спричинили втрату часу та ресурсів.

Водночас, хоч і зважаючи на іноді

повільний та засмучуючий, але все ж загалом очевидно успішний розвиток України, нам важливо пам'ятати, що досягнутий прогрес значною мірою є результатом підтримки і заохочення з боку дружніх демократичних держав, у першу чергу, з боку Сполучених Штатів.

Принциповою позицією США у співробітництві з Україною завжди була підтримка розбудови стабільної й економічно розвиненої демократії, яка б стала надійним економічним і безпековим партнером Заходу. Взаємовигідне співробітництво між Україною та США у сфері безпеки, так само, як і підтримка розвитку громадянського суспільства та вільної преси в Україні, а також заохочення розвитку ринкової економіки дозволили Україні стати авторитетною європейською державою.

Значну роль у американській допомозі Україні завжди відігравали американські українці, багато з яких ніколи не шкодували часу й ресурсів на допомогу Україні. Безумовно, вони заслуговують на глибоку повагу за своє щире сприяння, і в цьому сенсі для мене є сьогодні важливим із вдячністю згадати Миколу Кравцева, Степана Олійника, Йосипа й Марію Лисогорів, Тимка та Шилу Бутреїв, Любомира Гайду, о. Ярослава та Любу Налісників, та подякувати багатьом іншим.

Сьогодні, як і 14 років тому, мені дуже приємно поздоровляти всіх українців, американців і канадців з Днем Незалежності України. Нехай Господь береже наші дружні країни.

ПАЧКИ, АВТОМОБІЛІ ТА КОНТЕЙНЕРИ В УКРАЇНУ

DNIPRO CO.

- Туристичні послуги: авіаквитки і візи в Україну та інші країни
- Грошові перекази у всі країни світу • Українські та європейські компакт диски • Українські сувеніри та хустки
- Телефонні картки: 80 хв. розмови за 5 дол.

NEWARK, NJ

688 Sanford Ave

Тел.: (973) 373-8783

(888) 336-4776

CLIFTON, NJ

565 Clifton Ave

Тел.: (973) 916-1543

PHILADELPHIA, PA

1801 Cottman Ave

Тел.: (215) 728-6040

Український Музичний Інститут Америки, Інк.

МУЗИЧНЕ ДОШКІЛЛЯ

під проводом

МАРТИ САВИЦЬКОЇ

початок навчання:

вівторок, 9 вересня 2008

Dance Studio 22
1136 Route 22 West
Mountainside, NJ 07092

Інформації та вписи:

(908) 232-4497 – (908) 276-3134

Dance Studio 22

Бальні танці для молоді й дорослих – приватні й групові лекції.

Весільні та дебютантські підготовки.

Dance Studio 22
1136 Route 22 West
Mountainside, NJ 07092

Марта Савицька

(908) 232-4497-(908) 276-3134



Висліди змагань українських спортсменів на Олімпіаді-2008

Тринадцятий день, 21 серпня

Український борець Тарас Данько у фіналі переміг турка Серхата Балчі у ваговій категорії до 84 кг і приніс для України уже дев'яту бронзову медаль.

У змаганнях з художньої гімнастики Ганна Безсонова була третьою в кваліфікації після двох видів програми. Її випередили росіянки Ольга Капранова та Євгенія Канаєва.

Українки Віта Стьопіна та Віта Паламар впевнено пройшли кваліфікацію в стрибках у висоту серед жінок. Обидві легко подолали 1.93 м.

Ганна Міщенко у бігу на 1,500 м у своєму забігу фінішувала четвертою, що дозволило їй пройти кваліфікацію у фінал. Ірина Ліщинська показала значно гірший час, який, проте, став кращим у її забігу, і також кваліфікувалася у фінал.

Олексій Касьянов після п'яти видів змагань з багатоборства посів четверту позицію. Його випередили американець Брайант Клей, білорус Андрій Кравченко та Трей Гарді з США. Попереду ще п'ять видів, які відбудуться 22 серпня.

Юрій Чебан на каное одиночній пробився до фіналу змагань серед чоловіків на 500 м. Інна Осипенко-Радомська вийшла до фіналу байдарки одиночної на дистанції 500 м. Фінали відбудуться 23 серпня.

Дисциплінарний комітет Міжнародного Олімпійського Комітету (МОК) усунув українську легкоатлетку Людмилу Блонську від участі у змаганнях. Вона повинна залишити Олімпійські ігри. 16 серпня після завершення змагань з семиборства у неї була узята проба на допінг, яка показала позитивний результат. 21 серпня результати проби підтвердили наявність в організмі спортсменки забороненого препара-

Успіх України... (Закінчення зі стор. 1)

ла на Олімпіаді і здобула 27 нагород: сім золотих, п'ять срібних і 15 бронзових. Вона посіла 11-те місце в загальному заліку. На перше місце прогнозовано вийшов Китай (золото – 51, срібло – 21, бронза – 28, всього 100 медалей), на другому – США (золото – 36, срібло – 38, бронза – 36, всього 110 нагород), на третьому – Росія (23, 21 і 28 відповідно, 72 медалі).

Президент Національного олімпійського комітету (НОК) України Сергій Бубка відзначив, що на Олімпіаді у Пекіні українські спортсмени показали найкращий результат за всю історію незалежності України. Він подякував усім спортсменам, тренерам, лікарям, масажистам, президентам федерацій, які брали безпосередню участь у підготуванні олімпійців до змагань.

За словами С. Бубки, найбільшим розчаруванням Олімпіади стали два випадки з допінгом. „Це прикро і для нас, і для всіх наших співвітчизників. Федерації вже найближчим часом мають провести детальну аналіз ситуацій та винести відповідні рішення“, – зазначив президент НОК.

„Здобуті 27 олімпійських нагород – подарунок усім співвітчизникам до Дня Незалежності України“, – наголосив С. Бубка.

Олімпійський чемпіон Ігор ХХІХ Олімпіади Василь Ломаченко (вагова категорія до 57 кг) отримав Чашу Вала Баркера як кращий боксер турніру.

Це – визнання вітчизняної школи боксу, адже вперше український боксер удостоївся такого високого визнання.

Чаша Вала Баркера була встановлена у 1934 році на честь видатного боксера Великої Британії, президента Міжнародної асоціації любительського боксу. („Чемпіон“, Бі-Бі-Сі, УНІАН).

Нагороди спортсменів України на Олімпіаді-2008

- Золоті**
Команда: Олена Хомрова, Галина Пундяк, Ольга Харлан, Ольга Жовнір – фехтування
Артур Айвазян – стрільба
Віктор Рубан – стрільба з лука
Олександр Петрів – стрільба
Наталя Добринська – легка атлетика
Інна Осипенко-Радомська – веслування
Василь Ломаченко – бокс
- Срібні**
Ольга Коробка – важка атлетика
Юрій Сухоруков – стрільба
Василь Федоришин – вільна боротьба
Андрій Стадник – вільна боротьба
Ірина Ліщинська – легка атлетика
- Бронзові**
Роман Гонтюк – джудо
Наталя Давидова – важка атлетика
Ілля Кваша-Олексій Пригоров – стрибки у воду
Армен Варданян – боротьба
Ірина Мерлені – боротьба
Леся Калітовська – велотрек
Олександр Воробйов – спортивна гімнастика
Олена Антонова – легка атлетика
Тарас Данько – вільна боротьба
Вікторія Терещук – сучасне п'ятиборство
Юрій Чебан – веслування
Ганна Безсонова – художня гімнастика
В'ячеслав Глазков – бокс
Наталя Тобіас – легка атлетика
Денис Юрченко – легка атлетика

ту – метилтестостерону. 16 серпня Л. Блонська здобула срібну медаль у семиборстві. Після повторного викриття в застосуванні допінгу спортсмена дискваліфікують довічно. Срібна медаль у легкоатлетичному семиборстві перейшла американці Гайліз Фоунтейн, а бронзова – росіяниці Тетяні Черновій.

Чотирнадцятий день, 22 серпня

Український боксер Василь Ломаченко у першому півфіналі вагової категорії до 57 кг не залишив жодного шансу своєму суперникові з Туреччини Якупові Кілічу. Він переміг у всіх турах – 2:0, 2:0, 4:1, 2:0.

Азербайджанський боксер програв першу туру 2:5, а потім відмовився від бою.

П'ятнадцятий день, 23 серпня

Боксер Василь Ломаченко у фіналі з абсолютною перевагою переміг француза Гедафі Джелгіра на другій хвилині першого кола.

Інна Осипенко-Радомська перемогла у фінальному заїзді у жіночій байдарці на 500 м. Українка, яка раніше показала найкращий час у кваліфікації, досягла фінішу за 1:50.673 хв.

Юрій Чебан став третім у змаганнях – 500 м на каное, лише на секунду відставши від переможця Максима Опальова (Росія) та еспанця Давіда Кала, який здобув срібло. Сергій Безуглий і Максим Прокопенко посіли восьме місце у фінальному заїзді на каное-двійці на 500 м серед чоловіків.

З художньої гімнастики Ганна Безсонова посіла третє місце. Першою стала росіянка Євгенія Канаєва, другою – білоруска Інна Жукова.

Ірина Ліщинська та Наталя Тобіас здобули срібло та бронзу з бігу на 1,500 м серед жінок.

Віта Паламар посіла п'яте місце у фіналі стрибків у висоту. Вона взяла висоту 1.99 м і



Інна Осипенко-Радомська здобула золоту медаль у змаганні на байдарках-одиночках.
Фото: УНІАН



Український боксер, володар золотої медалі і Чаші Вела Баркера Василь Ломаченко.
Фото: УНІАН

відстала від чемпіонки – бельгійки Тіи Хелебаут на 6 см. Другою стала Бланка Власіч з Хорватії, а бронза дісталася Анна Чучеровій з Росії.

Шістнадцятий день, 24 серпня

Олімпійська збірна України продемонструвала, що попри брак тренерських кадрів у більшості видів спорту, вкрай застарілу матеріально-технічну базу, низькі платні тренерів, продовжує перебувати серед найкращих спортивних держав світу.

Більше половини, а точніше – 14 медалей, українські спортсмени здобули у видах спорту, що мають військовий характер. Це стрільба, фехтування, стрільба з лука, бокс, вільна боротьба, джудо та сучасне п'ятиборство.

Успіх багатоборок Наталі Добринської та Людмили Блонської, які посіли два перших місця на п'єдесталі пошани, був приголомшливим. Проте вже за кілька днів стало відомо, що допінг-проба Л. Блонської дала позитивний результат. Вона втратила медаль та була знята з фіналу зі стрибків у довжину.

Бронзова призерка Атен-2004 Інна Осипенко-Радомська, яка тоді виступала у „четвірці“, на цій Олімпіаді, виборола золото на одиночній байдарці. Підсумовуючи усі здобутки, варто згадати і тенісисток Олену та Катерину Бондаренко, які гідно виступили у парному розряді, програвши у півфіналі переможницям цього турніру американкам сестрам Вільямс.

Завдяки зусиллям Яни Клочкової та Олега Лісогора українські вболівальники звикли до успіхів у плаванні. Проте на цій Олімпіаді плавці не взяли жодної нагороди. („Чемпіон“)

Крайова Управа Організації Оборони Лемківщини в Америці та
Елленвільська Оселя Спілки Української Молоді в Америці

запрошують Вас на

9-ту ЛЕМКІВСЬКУ ВАТРУ В США – 4 th of July weekend 2009

Оселя СУМ – Елленвіл, Н. Й.

Поетична рубрика „Свободи“

Ганна Черінь

Пахощі України

Рання осінь, досягають ниви,
Яблук розпзорився налив.
Пахнуть дині,
помідори й сливи,
Наче хто амброзію розлив.
Де-не-де вже золотіє листя,
Червоніють китиці калин...
З них, пригадую,
низала я намисто,
Навзамін
коштовних коралин...
Ті не в'януть в пам'яті коралі,
Зігрівають все моє життя:
Краще, аніж премії й медалі,
Вічної родини відчуття
О, найкраща в світі Україно!
Я з Тобою в мирі і в бою,
Де лиш не була, то незмінно
Долю поєднала я свою...

Астронавці Гайді Стефанишин-Пайпер

Посестро зоряна, вітаю
Від звичайнісіньких землян,
Простих і щирих українців,
Твоїх, від прадіда, краян.
Чи думав батько либонь мати,
бабуся, прадід, а чи дід
Що підростуть їх пташенята
Й прославлять свій великий рід?
Так. Батько вірив і надіявся,
Тільки не знав, ким із п'яти
Буде гордитись Україна,
Тепер ми знаєм, що це ти.
Я теж горджусь і величаю,
Що знаєш мову і пісні,
Своє коріння пам'ятаєш
Та не цураєшся рідні.
У Пласті волю гартувала,
До церкви з Богом в серці йшла.
Згадай „Троянду“ і „Заграву“
Коли ще юнкою була.
З Сейнт-Полу шлях розпочинала,
Робила свій за кроком крок.
Здійснила мрію і помчала
У Всесвіт, ближче до зірок.
Дізнався знову в листопаді
Відкритий космос, МКС.
Удачі, успіхів. Ми раді
Вітати гостю із небес.
„Нехай щастить!“, –
у нас говорять, –
Долати зоряні стежки!
Сміливці все собі підкорять
І слід залишать на віки.

Федір Швець,
Розвіл, Каліфорнія



Запалимо як пам'ять смолоскип

Сумують гори, ліс і полонини,
Стогне Дніпро, в журі Карпати сплять,
Тремтить від сліз рожевий цвіт калини –
Голодомору вже – сімдесят п'ять.
В жалобі вся велика Україна
Схилила в знак печалі прапори,
І українці, як одна родина,
Піднесли скорбно руки догори.
В уяві, як у тім калейдоскопі,
Постав злочасний тридцять третій рік,
Його трагедія – найбільша у Європі
Залишиться в історії повік.

* * *

В оселях білих – хто дріма, хто марить,
Лежить чорніший чорної землі
Трудящий люд, невтомні хлібодари
Давно без крихти хліба на столі.
...Матуся мов стоїть переді мною
(Була тоді ще в молодих літах),
Усміхнена, з русавою косою
Йї з малесеньким Іванком на руках.
Вона від праці мала насолоду,
Життя і нас любила – над усе,
Плекала, як велику нагороду,
Що лихо це усіх нас „пронесе“.
Ще й татка викликала на розмову:
– Не переймайся так, серце не край,
Це все минеться, сад розквітне знову
І матимемо свій маленький рай.
...Та не збулося... Сталося це вранці...
Затихло все. Лиш липи шелестять,
Наш сад розцвів, але уже без мамі,
А їй би виповнилось лише – двадцять п'ять.
О, скільки їх і юних, і пожилих
Пішло безвинно в землю, в небуття –
Мільйони, нація, безцінний скарб країни –
Цьому не має бути забуття.
Як і тому, що то не примх природи –
Усе спляновано заздалегідь,
То – знищення великого народу,
То – антиукраїнський геноцид.
Оплакує страждених побратимів
Весь величезний український світ:
Діаспори Канади, Аргентини;
Америка, Сибір, Далекий Схід...
Йї сьогодні, у скорботні роковини
Ми знову чуєм їх щоденний біль і схлип,
Згадаймо ж тих, що згинули невинно
Йї запалимо в їх пам'ять смолоскип.
...Згадаємо, запалимо, вклонімось...
Хай дійство запорукою буде,
Що ця страшина наруга ще над кимось
Не станеться ніколи і ніде.

Людмила Александровська,
Сан-Дієго, Каліфорнія

Із збірки „Вкраїни аура священна“

Знемагали ми,
нужденні, беззахисні,
та питали: „Ще не вмерла?“
І горбаті,
під'яремні, безкорисні,
гарували, щоб не вмерла.
Стопрокляті – серце рвалось і щеміло,
заклинали: „Ще не вмерла...“
Розіп'яті,
вільну душу й біле тіло
покладали – щоб не вмерла!

Богдан Стефанюк,
Новокузнецьк, Росія

СТОРИНКА ІСТОРІЇ

Монастирок кличе на відпуст

Олег Захарків

Бережанщина приховує безліч незвіданих таємниць, які беруть початок з сивої давнини. Одна з них – урочище Монастирок у селі Лісники. Досить вдалим є географічне розташування самої місцини, яка знаходиться на віддалі двох кілометрів від села в західній його частині. З північної, південної та західної сторони урочища – пагорби, вкриті густим лісом.

Історію становлення та розвитку Монастирка як духовного місця, початки якого сягають в дохристиянські часи, потрібно розглядати спільно з розвитком Василянського чину XVII-XX ст., адже обитель належала саме до цього ордену. Зародження лісницького Монастирка припадає на єпископство Київського Митрополита Йосифа Велямина Рутського (1574-1637), який разом із св. Йосафатом Кунцевичем (1580-1623) на початку XVII ст. провів ґрунтовну реформу тогочасного монашого життя, впроваджуючи централізацію монастирів.

Монастирці, що нараховували до трьох ченців, а таких налічувалось кілька десятків, були зліквідовані, в тому числі – у 1746 році, як окрему обитель, і лісниківський Монастирець, який перетворено на місію станицю та приєднано до Краснопуцанського монастиря.

Але духовне життя у ньому не зупиняється. Відповідно до каталогу Святопокровської провінції, в 1754 році у Краснопуцанському монастирі та приєднаній до нього Василянській місіній станиці у с. Лісниках, окрім ігумена Інокентія Дідуцького, було семеро монахів. Таке поєднання двох чернечих осередків врятувало їх від остаточної ліквідації.

Щороку на свято Преображення Господнього (Спаса) у лісницькому Монастирку відбувалися багатолюдні відпусти, на які сходилися сотні прочан із навколишніх сіл.

Важкий тягар впав на плечі Василянському чину під час третього розподілу Польщі (1795 рік), коли Галицькі землі опинилися під Австрією. Протимонастирська діяльність імператора Йосифа II передбачала залишити василянам спочатку 10, а згодом – шість монастирів. Від ліквідації (каса-ти) врятувалося 15 монастирів, серед них – монастирі в Краснопуцці та Лісниках.

Монастирок уже перед Першою світовою війною був досить занедбаним, бо на південно-західньому боці церкви виднілися лише рештки слідів ліпленої хатини, у якій проживали ченці.

У 1920-их роках на прохання бережанського декана о. Бачинського, лісниківський майстер Стах Пилипів почав відбудовувати у Монастирку церквицю, а допомагали йому у цьому Ілля Макарій та Ілля Грабський. Майстри постійно натрапляли на спротив поляків, які були проти відновлення церквиці, та все ж робили свою справу, незважаючи на перепони. Майстри були змушені зводити нову, але меншу церквицю.

На Спаса, 19 серпня 1922 року, відбувся велелюдний відпуст, на який зібралося близько 30 тис. людей. Ще за два дні до відпусту до цього святого місця з'їжджався люд, їхали на оздоровлення каліки. Перед народом виступив д-р Володимир Бачинський. Селяни з захопленням слухали про українську історію та літературу. Люди набирали із цілющого джерела воду, яка була помічною при недугах очей. З каменю-скелі з розп'яттям люди зривали мох, яким лікували зуби та шкірні захворювання. Останній відпуст у Монастирку відбувся у 1941 році. До людей звернувся о. Бачинський, промовивши: „Моліться люди, червоний кат наступає!“

Зайди-вороги не давали змоги проводити відпусти. Люди потайки збиралися на це місце та молилися до Всевишнього. Під час одного з таких потаємних молитовних зібрань стався випадок явлення Божого чуда, свідками якого були жителі села

(Закінчення на стор. 22)



**LVIV EXPRESS
PARCEL SERVICES**

**1111 East Elizabeth Ave. (908) 925-0717
Linden, New Jersey 07036**

PACKAGES TO UKRAINE

BELORUSSIA • RUSSIA • POLAND • ESTONIA • LATVIA • LITHUANIA • SLOVAKIA

МОРЕМ	ЛІТАКОМ	ДОЛЯРИ	ЕЛЕКТРОНІКА
 мінімум 10 фунтів	 2-3 тижні мін. 10 фунтів	 Пересилка і доставка	 220 V

15 років в бізнесі чесної і добросовісної праці.

Полагоджуємо митні справи.

У зв'язку з розширенням компанія пошукує аґентів до співпраці.

Доставляємо пакки до України, Білорусі, Росії, Польщі,

Естонії, Литви, Латвії, Словачії.

Підбираємо пакки з дому безкоштовно.

Пересилка пачок через UPS для клієнтів з інших штатів.

Call Toll Free 1-800-965-7262

**БАЙРОЙТ
ГІМНАЗІЯ – ЗУСТРІЧ 2008**

на СОЮЗІВЦІ

15-17 вересня

Тел.: (518) 989-6479

Організаційний Комітет

ПРЕСОВИЙ ФОНД „СВОБОДИ“, липень 2008 р.

250 дол.	Пластовий табір „Пташат“	Кергонксон, Н. Й.	15 дол.	Дебравн Людмила	Голівуд, Фла.	5 дол.	Басараб Катерина	Філядельфія, Па.
	УНС 362-ий Відділ	Левітавн, Па.		Досій Дмитро	Флашінґ, Миш.		Береза Раїса	Боніта Спрінґс, Фла.
100	Дячуки Уляна і Володимир з нагоди 50-річчя їхнього вінчання	Ратерфорд, Н. Дж.		Фішер-Слиж Марія	Торонто, Онт., Канада		Бережницька Оксана	Бафало, Н. Й.
	Лобур Любомира в пам'ять найдорожчого чоловіка Вірослава	Севен Гілс		Король Дмитро	Ошава, Онт., Канада		Бойцун Анастасія	Трентон, Н. Дж.
55	Гнатюк Юлія	Монреаль, Квеб., Канада		Коваль Бойд	Вашінґтон, ДК		Букач Михайло	Філядельфія, Па.
	Левицький Юрій	Філядельфія, Па.		Ковалисько Михайло	Гетерсбург, Мд.		Хойнацька Надія	Овк Форест, Іл.
50	Фотій-Токій А. в пам'ять родини Савчин	Етобіко, Онт., Канада		Кравчук Анна	Голмдел, Н. Дж.		Дигдало Володимир	Трой, Миш.
	Вислоцький Ігор і Марта	Чикаґо, Іл.		Куціль Роман	Рочестер, Н. Й.		Фафендик Марія	Шебойґан, Виск.
45	Біраковський Богдан	Коледж Понт, Н. Й.		Онуферко Маркіян	Дженкінтавн, Па.		Ганицька Анна	Вест Сеника, Н. Й.
	Дичко Михайло	Йонкерс, Н. Й.		Процик Ольга	Трой, Миш.		Грицак Петро	Кренфорд, Н. Дж.
	Салецька Анна в пам'ять В. Качуня	Бронкс, Н. Й.	10	Рожок Степан	Філядельфія, Па.		Грицак Олександра	Портленд, Оре.
	Сосіак Михайло	Курітіба, Бразилія		Сікора Ніна	Парма, Огайо		Яременко Андрій	Кліфтон, Н. Дж.
40	Сингаївський Іван	Мінеаполіс, Мін.		Степаник Ірина	Парма, Огайо		Юрків Зиновія	Стерлінґ Гтс, Миш.
35	Беца Павло	Лорейн, Огайо		Трошук Віра	Стовнгем, Мас.		Канівець Юрій	Савтінґтон, Кон.
	Панчишин Степан	Парма, Огайо		Гут Анна	Чикаґо, Іл.		Кодельська Марія	Кайлуа, Гаваї
	Сосі Уляна і Іван	Павтакет, Р. Ай.		Андибур Марія	Нью-Йорк, Н. Й.		Копельців Василь	Коламбус, Огайо
30	Ганкевич Ольга	Місісаґа, Онт., Канада		Бараник Роман	Потставн, Па.		Корнило Іван	Дітройт, Миш.
	Феленчак Степан	Нью Берн, Пн. К.		Беш Іван	Ворен, Миш.		Королишин Марія	Норт Порт, Фла.
25	Барановський Юрій	В. Гартфорд, Кон.		Борщ Іван	Янгтан, Аріз.		Костьолик Іван	Кліфтон, Н. Дж.
	Чудовська Валентина	Ветерсфілд, Кон.		Черній Ала і Ігор	Еленпарк, Миш.		Ковальський Валентин	Стерлінґ Гтс, Миш.
	Данко Йосиф	Нью Гевен, Кон.		Данилик Михайло	Орадел, Н. Дж.		Ковалик Софія	Бетлегем, Па.
	Дурбак Христина	Нью Гевен, Кон.		Дрошак-Лисяк Люба	Гюстон, Текс.		Козуб Володимир	Сиракюз, Н. Й.
	Гужва Анатоль	Ленсдейл, Па.		Федоренко Євген	Обурн, Н. Й.		Кухта Нестор	Нортріч, Каліф.
	Костик Степан	Наяк, Н. Й.		Гембатюк Богдан	Морис Пленс, Н. Дж.		Кунцік Ярослав	Шелтон, Кон.
	Козак Лідія з нагоди 50-річчя вінчання Уляни і Володимира Дячуків	Тарерфорд, Н. Дж.		Громов Ала	Бриджпорт, Кон.		Кусен МIRON	Філядельфія, Па.
	Крижанівський Юрій	Медисон, Н. Дж.		Гринишин Віра	Ютика, Н. Й.		Кущинський Василь	Чикаґо, Іл.
	Лавро Марія	Лонґ Айленд Сіті, Н. Й.		Януш Володимир	Ньюарк, Н. Дж.		Квасовська Стефанія	Талса, Окла.
	Лучків Василь	Нью Сіті, Н. Й.		Кінах Олег	Сан Антоніо, Текс.		Лагола Петро	Плейн Сіті, Огайо
	Луцька Оксана	Вудсайд, Н. Й.		Кобасяр Віра	Ветерсфілд, Кон.		Левицький Адріан	Елкінс парк, Па.
	Мартиненко Михайло	Трентон, Н. Дж.		Коблянський Мирон	Йонкерс, Н. Й.		Лобачевська Оксана	Сомерсет, Н. Дж.
	Пастушенко Надія	Нью-Йорк, Н. Й.		Коновал Олександр	Шарлют, Пн. К.		Лукашевич Ольга	Філядельфія, Па.
	Ричок Роман	Мейпелвуд, Н. Дж.		Копаниця Макар	Арлінґтон Гтс, Іл.		Лис Марія	Пірсон, Фла.
	Заяці Степанія та Ігор	Іст Геновер, Н. Дж.		Король Галина	Трентон, Н. Дж.		Мельникович Михайло	Парма, Огайо
21	Наконечний Михайло	Парма, Огайо		Котляр Юліан	Ворм Мінерал Спр., Фла.		Місьонґ Наталія	Лівонія, Миш.
20	Червоняки Катрія та Ярослав	Литол Фолс, Н. Дж.		Кузьо МIRON	Кліфтон, Н. Дж.		Міжур Роман	Шраб Овк, Н. Й.
	Геврик Степанія	Едмонтон, Алб., Канада		Логан Юрій	Глестонбурі, Кон.		Мікуляк Оріся	Мінеаполіс, Мін.
	Гнатюки Анна і Юрій	Вініпег, Ман., Канада		Лончина Оріся	Литл Фолс, Н. Дж.		Олійник Петро	Вебстер, Н. Й.
	Качали Марта і Мирослав	Вест Петерсон, Н. Дж.		Лектей Ярослав	Ралей, Пн. К.		Почтар Мілі	Пекванок, Н. Дж.
	Колибабук Ярослав	Мориставн, Н. Дж.		Макух Григорій	Вайтсборо, Н. Й.		Подольак Євгенія	Ліґайтон, Па.
	Крупа Теодозій	Мориставн, Н. Дж.		Меккай Дарія	Памона, Каліф.		Полець Борис	Мінеаполіс, Мін.
	Леськів Олександр	Іст Геновер, Н. Дж.		Напора Олександр	Едінборо, Па.		Приймак Степан	Мінеаполіс, Мін.
	Лучка Йосиф	Гартфорд, Кон.		Пацай Дж.	Мориставн, Н. Дж.		Романчук Михайло	Рочестер, Н. Й.
	Мандибур Дмитро	Мінеаполіс, Мін.		Панчишин Петро	Вест Голівуд, Фла.		Савка Ярослав	Стерлінґ Гтс, Миш.
	Мельник Дмитро	Голета, Каліф.		Перейма Ореста	Бервік, Па.	</		

Невтомний...

(Закінчення зі стор. 17)

Католицька Церква. У книжці читач знайде чимало прикладів нетолеранції, погроз, а то й покарань.

Зміст цієї публікації поділений на чотири розділи, а ілюструють її 73 чорно-білі світлини.

У першому розділі автор зосередився над особою о. каноніка В. Боровця, його родиною і родиною його дружини Ольги з роду Хомінських.

Основною темою книжки є душпастирство о. В. Боровця на Щецінщині, а саме: час поневірянь по чужих храмах, доїзди 80-літнього священика до далеких сіл і містечок, щоб нести душпастирські послуги своїм вірним. У книжці

знаходимо теж опис відзначення 50-ліття священства та 90-ліття з дня його народження.

Зафіксовано також спогади вірних про свого душпастиря та наведено дані про його останні дні життя, смерть й похорон.

У другому розділі знаходимо огляд листування о. Боровця, з якого довідуємось про незavidну долю УГКЦ в Польщі. Третій розділ присвячений душпастирству о. Володимира. Це перший історичний нарис, спертий на свідченнях і документах. Його опрацювала Дарія Вальницька-Більо.

У четвертому розділі знаходимо 44 документи, з яких довідуємось про ставлення Римо-Католицької Церкви у Польщі до проблем УГКЦ та взагалі до українців.

Українська Церква боролася

за своє існування у Польщі вже від 1956 року, а досягла повного визнання щойно з покликанням єрархічної структури в 1989 році.

У листі до Генерального Вікарія для вірних греко-католицького обряду в Польщі о. митрата Василя Гриника о. В. Боровець не без гіркоти пише: „... Нині не ті часи, наш обряд понижений, немає своїх церков... Треба боротися, щоб дозволили відправляти Богослуження у своєму обряді. Я тяжко боровся, поки здобув і влаштував каплицю в Тшеб'ятові. А скільки клопоту і гризні було, щоб вибороти станицю в Старгарді...”

Як пише автор М. Козак, книжка неспростовно задокументовує долю українців на засланні, що стала вислідом варварської Акції „Вісла”. Книжку доповнюють і збагачують список скорочень, бібліографія,

іменний та географічний показники.

Попри всі позитивні якості книжки, що є заслугою її автора, трапляються дрібні мовні, граматичні, стилістичні, правописні та інші недоліки, з якими не впорався відповідальний редактор, зокрема надмір скорочених форм, неправильне відмінювання прислів'їв, хибне написання прислівників, польонізми і русизми.

Та головним є те, що дослідна праця М. Козака певною мірою заповнює велику прогалину – білу пляму в ділянці історії УГКЦ в післявоєнній Польщі та взагалі в ділянці висвітлення долі українців Закерзоння на польському засланні. Вона стане у великий пригоді тим дослідникам, які писатимуть повну історію УГКЦ того часу.

МІСТА І СЕЛА УКРАЇНИ

Старий Мерчик та Рокитне

В описах початку ХХ ст. садибу в Старому Мерчику, Харківської обл., захоплено змальовують як прегарну, багато оздоблену, наповнену антикварними меблями та картинами, оточену величезним парком, де ховаються тихі озерні гроти та білоколонні альтанки. Це була унікальна рання пам'ятка садибної архітектури України кінця ХVIII ст., рідкісний зразок перехідного стильового типу від бароко до класицизму...

Зараз цього маєтку не знайти. Так, садиба та палац у Старому Мерчику ще живі, ще для них усе можливе – і реставрація, і нове життя. Але поспішайте побачити їх, бо ніхто не знає, чи переживе цей занедбаний, покинутий палац з вибитими шибками наступну зиму. Кажуть, гроші на реставрацію вже виділено. Та от чомусь не реставрують... Хіба садибну церкву відремонтували, а що далі – невідомо.

А в потрошених інтер'єрах палацу звучить відлуння минувшини – під старими шпалерами овального залу ховається ліплення. В кімнаті, де колись було щось на зразок музею одного з господарів, ще збереглися ліпні мушлі у нішах та герби на стінах. Вціліло й унікальне ліплення фасадів – виноградне листя, схрещені гілки лавра та дуба, квіти. На гладеньких стінах флігелів можна ще побачити симпатичні рельєфні обличчя – маскарони. Зберігся і амбар, що вважався архітектурним витвором ще у ХІХ ст. Не так уже й багато треба докла-

сти зусиль – і ще досить міцний палацовий комплекс оживе у всій своїй величч. Але страшно стає, коли поглянеш на нього – адже незабаром буде вже пізно...

Заснували садибу поміщики Шидловські, згодом вона перейшла до Духовських. Нинішній палац споруджений Григорієм Шидловським у 1776–1778 роках на місці повністю розібраного старого будинку. Ім'я архітектора достеменно не відоме. Більшість дослідників, у тому числі і ранніх (ХІХ – початку ХХ ст.) припускають, що ним був кращий будівничий часів Катерини ІІ П. Ярославський з Харкова. Дослідники ранньої доби стверджували, що палац має трохи спільного з іншими творами цього мистця, спорудженими неподалік.

Завітайте також у розташовану поблизу від Старого Мерчика садибу в Рокитному. Можна сказати, що її доля чи не така, як у садиби Мерчика. Маєток Рокитного ніколи не був розкішний, до того ж, ще на межі ХІХ–ХХ ст., зазнавав різних прикросів. Садиба, заснована Михайлом Куликівським, після його смерті перейшла до доньки, яка обміняла садибу поміщикові Андрееву. Новий господар не мав дітей, після його смерті ніхто з далеких родичів не зміг довести свої права на успадкування, хтось з них навіть зфабрикував заповіт... Врешті-решт садиба перейшла у власність казни й почала швидко занепадати.

Тут розташовувалася воєнно-



Головний вхід у палац Старого Мерчика, ХVIII ст.

ремонтна канцелярія, потім дитяча колонія... Аж ось завдяки генералові Зарудному тут влаштували школу садівництва. Під час усіх цих поневірянь флігелі садиби було розібрано на цеглу, а от головний одноповерховий будинок з колонадою вцілів. Кажуть, завдяки клопотам сусіда – поміщика П. Паліцина.

Поруч з будинком збереглася й цікава, кругла в плані класицистична церква 1805 року.

У 1950-их роках будинок надбудували другим поверхом, що однак не дуже пошкодило композиції споруди. Сьогодні в садибному будинку розташовано технікум, а церкву відреставрували. Незабаром почнеться відбудова дзвіниці. Садибний будинок вимагає нагальної реставрації, бо доля його викликає гостре занепокоєння.

Галина Шевцова
З книги „Битий шлях“

Монастирок...

(Закінчення зі стор. 20)

Іванна Іванів та Марія Логуш.

У роки радянського тоталітарного режиму за Монастирком постійно велось спостереження з боку тодішньої влади. Восени 1980 року церквицю хтось підступно підпалив. Першими пожежу побачили люди, котрі жили поблизу Монастирка. Полум'я здіймалося високо у небо посеред соснового лісу. Звістка по селі розійшлася досить швидко. Люди із слізами бігли в Монастирок, щоб допомогти гасити, але було пізно. Поки з Бережан приїхала пожежна машина, церквиця згоріла.

Заради хоча б часткового відновлення урочища Монастирок та повернення йому колишнього

первісного релігійно-історичного вигляду з ініціативи деяких небайдужих людей та за підтримки громади села Лісники було проведено низку відновлюваних робіт.

5 серпня 2003 року розпочато роботи з відновлення розп'яття Ісуса Христа на камені-скелі, яке було повністю порубане сокирою й заліплене спершу міцним чорним шаром цементу, а поверх нього – сірим, під колір каменю. За відновлення взявся бережанський майстер-художник Ігор Крук. Після двох тижнів наполегливої роботи вдалося відновити розп'яття, а 19 серпня 2003 року під час відпусту у Монастирку воно було освячене.

На жаль, сьогодні Монастирок перебуває ще не в найкращому стані. Недобудована церквиця і недоглянута зона відпочинку та ставок понад 15 років не вико-

ристовувалися як місце релігійне, історичне, туристичне.

Спостерігаючи безвихідь ситуації, громада села проявила ініціативу з відновлення святого місця: з березня 2008 року щосуботи люди збиралися у Монастирку на толоки. Впродовж березня-квітня 2008 року впорядковано прилеглу територію навколо каплички, очищено ставки. 3 травня триває відбудова каплички: її виправлено, побілено всередині та ззовні, встановлено браму. Впорядковується місце витoku джерела, де передбачено встановити фігуру Матері Божої.

Багато хто сьогодні знає урочище Монастирок як місце звичайного відпочинку. Але не всі відають, що кожен клаптик цієї землі освячений та дихає великою історією, а вода, яка витікає з джерела – свята і лікувальна.

19 серпня в Монастирку відбувся відпуст з участю Владики Тернопільсько-Зборівської єпархії Василя Семанюка.

Слава Монастирка, давнього відпустового місця, оживає, приносячи в наші душі злагоду та любов.

с. Лісники,
Тернопільська обл.



**СУМА ПРОДАНИХ ПЕНСІЙНИХ
ГРАМОТ УНС ПЕРЕВИЩИЛА
7,000,000 дол.**

Український Народний Союз продав
пенсійних грамот на суму понад 7,000,000 дол.

**Найбільший попит мала
5-річна грамота, яка дає 5 відсотків на 5 років.**

Короткотермінові грамоти на:	
3 роки дають	4.50%
2 роки дають	4.30%
1 рік дають	4.25%.

Якщо Ви зацікавлені пенсійними грамотами УНС,
просимо звернутися до Головної Канцелярії УНС,
тел.: 800-253-9862

**Союзівка
календар подій 2008 рік**

8-10 вересня – Зустріч колишніх студентів Реґензбурзької, Бертхесгаден, Карльсфельд, Лянсгут гімназій. 12-14 вересня – Річні наради Головного Уряду УНСоюзу. 15-17 вересня – Зустріч студентів Байройтської гімназії – Бенкет у вівторок веч. 19-21 вересня – КЛК weekend і 60-	річчя Пластового Куреня „Перші Стежі“. 23-25 вересня – Зустріч колишніх студентів Міттенвальдської гімназії – коктейль і бенкет в середу. 24-26 жовтня – Halloween Weekend. 7-9 листопада – Пластова Орликіяда. 27 листопада – День Подяки. Вільні кімнати є тільки в головному будинку.
---	---



To book a room or event call: (845) 626-5641, ext. 141
216 Foordmore Road • P. O. Box 529
Kerhonkson, NY 12446
E-mail: Soyuzivka@aol.com
Website: www.Soyuzivka.com

Св. п. ДАНИЛО ДОРОЖИНСЬКИЙ

Життєвий опис Данила подається до „Свободи“, як відповідь на думку декого з нашої імiґрації про тут-народжених дітей, українців, які нібито нічого не зробили для України, та що властиво є звичайними пустоцвітами.

Згадаймо 50 років тому, коли українців в Америці репрезентувала мала група лікарів, адвокатів та інженерів, а решта були тяжко працюючі, мало грамотні робітники, які прибирали ночами бюро, та власники малих крамниць.

Наші діти у злиднях, з обмеженим знанням мови, покінчили високі школи, стали лікарями, професорами, інженерами, адвокатами та адміністраторами. Зі своїх позицій, вони репрезентують Україну не як напів-грамотну, третьорядну країну, а як націю, що освітньо-культурно стоїть на рівні передових країн Європи.

Данило народився 12 березня 1954 року в родині доктора (юрист) Івана та Віри Дорожинських. Перших 8 років вчився у приватній школі, а пізніше в державній гімназії та коледжі. Грати на піано вчився у професора Полевського; українських танців у маєстра Василя Авраменка та Ніни Сулими.

На вечорах інтернаціональної культури, які влаштовувались у Bronx High School of Science, брати Дорожинські чарували присутніх українськими танцями.

Під час вакацій з гімназії, Данило працював волонтиром у лікарні Montefiore в Бронксі, за що дістав відзначення від міста.

Мати працювала 14 років креслярем у авіаційній компанії, а потім 34 роки у телевізійній – з них 10 років менаджером відділу. Також була кореспондентом „Свободи“ у відділі „У світовому колейдоскопі“ – редактор пан Драган; та при жіночій сторінці в журналі „Наш Світ“ – редактор О. Соневицька. Вчила дітей географії в суботній школі при церкві св. Юра в Нью-Йорку. Директором був Павло Дорожинський.

Бабуні, яка вела хатнє господарство, не ставало сил ще й опікуватись жвавими онуками. Дід (інженер), щоб допомогти дочці у вихованні синів, покинув працю та зайнявся вихованням онуків. Своїх дітей не міг виховувати, відбував 3-річне ув'язнення у Барнаулі, а потім залишили на поселення у Алтайському краї. Був арештований за участь у підпільній організації „Восьмий Повстанком“ існуючої на Білоцерківщині на початках 1920 років. Завданням організації було підтримувати інформаційні зв'язки з урядом Петлюри, який знаходився в цей час у Польщі.

Дід вчив хлопців українського письма, читати історію, географію та пісень. Водив по музеях, парках, на музичні вистави на Broadway і навіть на полудні до ООН.

Опіка діда дала можливість онукам, без ускладнення, „легко“ здобути вищу освіту.

Одного разу дід пожалівся Данилові, що хотів би навчитись літати (дід часто співав „чому я не сокіл, чому не літаю“) та бабуня не дозволяла. Коли дід помер, Данило дістав право на літання та часто, позичивши маленького літака, казав „оце я трохи політаю за діда“. Любив діда.

Данило студіював комунікацію. Тридцять років працював у телевізії. Свою працю любив і цікавився майбутністю телевізії. Добре знав, на той час ще новиною, функціонування сателітів. Був на 3-ох олімпіадах, на 3-ох президентських конвенціях. У справах компанії їздив декілька разів в Росію (в Москву і Ленінград).

Напередодні можливої війни у Перській затоці (1990), виникла необхідність створити, для інтернаціональних новин, спеціальну схему комунікацій. Це зробив Данило з колеґами, за що дістали подяку.

Під час науки у коледжі вчився та дістав диплом Medical Technician. Зголосився до Kinsdale Volunteer Corp. у Riverdale, де був волонтиром амбулянсу. Три рази на тиждень, повернувшись з праці, переодягався в уніформу та до півночі їздив по Бронксі, допомагаючи хворим. За перших 1625 годин волонтирства дістав відзнаку від організації. Був членом „Disaster Medical Group“. У перші години теракту на Twin Towers в Нью-Йорку був покликаний на декілька днів праці на Ground Zero.

Належав до Boy Scouts of America. Під час вакацій в коледжі був Camp Master та разом з приятелями вчили скавтів будувати кабінки, мости, плавати і т. п. У 1990 році закінчив College of Commissioner Science Boy Scouts. Старшинами Boy Scout був обраний до високого ступеня в організації до „Ордену Стріли“. У присязі скавтів є „... у найтяжчих умовах обіцяю підтримувати бадьорий настрій“. Скавтської присяги Данило не порушив, будучи тяжко хворий, за 22 місяці ані в лікарні, ані вдома, ніколи не пожалівся, ніколи не сказав нікому, що він помирає. Завжди був лагідним, товариським. Данило любив свого молодшого брата, братову Христину та племінника Івана. Разом вони їздили на лещатах, верхи на конях, яких всі любили, разом слухали музику. Родина брата була дорогою для Данила.

Данило був 12 років віттарним прислужником у Катедрі св. Володимира в Нью-Йорку. Свою Катедру любив віддано та майже по дитячому щиро. За працю віттарного хлопця дістав грамоту від Владики Антонія.

На бажання Данила висповідатись, приїхав о. Юрій та Оксана Базилевські, д-р Роман і Алла Трохимчуки. Після причастя відспівали майже всю Службу Божу. Данило був вдячний за такий дарунок.

Всі знали, що Данило помре, але та смерть прийшла якось несподівано. У хаті була сама мати Данила. Данило помер на руках своєї матері 25 жовтня 2007 року.

Д-р Марія Єфремова

7-25-08



20 серпня 2008 р. завершила 90-літню земну дорогу

СВ. П.

ЯРОСЛАВА ЛЕЩІЙ
ТУРЯНСЬКА

ПАРАСТАС відбувся 22 серпня 2008 р. в похоронному заведенні Петра Яреми в Нью-Йорку.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися 23 серпня в церкві св. Юра в Нью-Йорку.

Тлінні останки спочили на цвинтарі св. Андрія в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

Залишила в смутку брата Нестора Лещія з його численною родиною в Україні.

Ти вже вдома, Ярцю, я покищо маю закінчити свої завдання, які Бог призначив мені на цій землі.

Нехай з миром спочиває Твоя душа!

Твоя приятелька з дитячих років і подруга шкільної лавки –

Ольга Керницька.

SO. BOUND BROOK MONUMENT CO. LLC



УКРАЇНСЬКЕ ПІДПРИЄМСТВО

ДАРКО ВОЙТОВИЧ, власник
(908) 647-7221 • (732) 356-1209

СТАВИМО ПАМ'ЯТНИКИ, МАВЗОЛЕЇ, СТАТУЇ
З РІЗНИХ ГРАНІТІВ, БРОНЗИ НА ПРАВОСЛАВНОМУ
ЦВИНТАРІ СВ. АНДРІЯ В С. БАВНД БРУКУ,
СВ. ДУХА В ГЕМПТОНБУРГУ ТА ІНШИХ.

ПЕТРО ЯРЕМА

УКРАЇНСЬКИЙ
ПОГРЕБНИК

Займається похоронами
в BRONX, BROOKLYN,
NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ

ЛУІС НАЙГРО - директор
Родина ДМИТРИК

Peter Jarema

129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y.10009
(212) 674-2568

LYTWYN & LYTWYN

UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS

Theodore M. Lytvyn, Manager
NJ Lic. No. 3212

AIR CONDITIONED

Обслуга ЩИРА і ЧЕСНА.
Our Services Are Available
Anywhere in New Jersey.

Також займаємось похоронами
на цвинтарі в Бавнд Бруку і
перенесенням Тлінних Останків
з різних країн світу.

UNION FUNERAL HOME
1600 Stuyvesant Avenue
(corner Stanley Terr.)
UNION, N.J. 07083
(908) 964-4222
(973) 375-5555

Oblast Memorials

845-469-4247 E-mail: oblast@optonline.net

ОБСЛУГОВУЄ УКРАЇНСЬКУ ГРОМАДУ В NY/NJ/CT/PA
З ВИРОБОМ ЗНАМЕНИТИХ

~ ПАМ'ЯТНИКІВ ~ МАВЗОЛЕЇВ

НА ВАШЕ БАЖАННЯ МОЖЕМО ЗУСТРІТИСЯ З ВАМИ
У ВАШОМУ ДОМІ, ЩОБ ОБГОВОРИТИ ВАШ ПРОЄКТ.

Шановні читачі!

Висилаючи до „Свободи“ спомини і співчуття з приводу відходу своїх близьких і друзів, не забувайте підтримувати видання тижневика жертвами на пресовий фонд!

Редакція

РЕКЛЯМА • ОГОЛОШЕННЯ • ПОВІДОМЛЕННЯ • Марійка Осціславська • 973-292-9800 #3040 • adukr@optonline.net



ЕВГЕН ОСЦІСЛАВСЬКИЙ
Професійний продавець
забезпечення УНС
EUGENE OSCISLAWSKI
Licensed Agent
Ukrainian National Assn., Inc.

5 Stable Lane tel./ fax: (908) 782-5451
Flemington, N.J. 08822
Email: eugenemaria@patmedia.net

УКРАЇНСЬКА КНИГАРНЯ

Найбільший вибір українських книжок.

Замовляйте каталог:

1-866-422-4255

www.ukrainianbookstore.com



ЮРІЙ Б. КОРДУБА

Адвокат

**Emphasis on Real Estate, Wills,
Trusts and Elder Law**

Ward Witty Drive, P.O. Box 249, Montville, NJ 07045
Hours by Appointment! Tel. (973) 335-4555

ARKA

Нитки, тканина до вишивання,
писанкові прибори, касети, відео-
касети, CD, шкільні книжки, хустки,
кераміка, різьба.

89 East 2nd St., New York, NY 10009

Tel.: (212) 473-3550



Aron Video, P.O. Box 3082,
Long Island City, NY 11103
Tel./Fax: (718) 721-5599

DVD VHS CDs CASS, танці, звичаї,
серія „My Free Ukraine“, Роксоляна,
Верьовка, Вірський, Бандуристи, УПА.
Помаранчева революція, 16 річниця.

НАШ АРХІВ

це

ВАШ АРХІВ

www.svoboda-news.com



LvivArt.com

• РІЗНЕ •

Куплю **картини** старих
українських мистців до
своєї приватної колекції.
Оплата за домовленістю.
Тел.: (312) 330-0956
Михайло

UKRAINE
A CONCISE
ENCYCLOPEDIA
UNIVERSITY OF
TORONTO PRESS

ЕНЦИКЛОПЕДІЯ УКРАЇНИ

універсальне джерело знань про Україну!

Це унікальне видання англійською мовою збагатить будь-яку
бібліотеку, як приватну, так і публічну.

Том 1 75.00 дол. (було 95 дол.) За ДВА ТОМИ – 130.00 дол.
Том 2 75.00 дол. (було 95 дол.)

Ціни включають пересилку. Замовлення разом з чеком або
грошовим переказом надсилати на адресу:

UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, INC.
P.O. Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Мешканці Нью-Джерсі підлягають 6%-му податкові.

Друкарня
COMPUTOPRINT Corp.

Established 1972

Clifton, New Jersey

виконує друкарські роботи:

- книжки (в твердій і м'якій оправах)
- журнали (з експедицією, або без)
- канцелярські друки
- весільні запрошення (в укр. і англ. мовах)

**Ваші замовлення виконуємо
сумлінно, скоро і на час та
з 30-літнім досвідом!**

973-574-8800

Fax: 973-574-8887

e-mail: computopr@aol.com

Рекляма – ключ до успішного бізнесу!

KANTOR
LONG - DISTANCE - PHONE - SERVICES

**Перша українська телефонна компанія
в Північній Америці**



- ✦ Низькі ціни
- ✦ Висока якість
- ✦ Жодних лімітів
- ✦ Жодних попередніх,
додаткових
чи прихованих оплат

Телефонуйте до нас:

з Чикаго: **773-751-2318**

з Філадельфії: **215-689-8076**

з інших місцевостей: **1-877-848-6376**

www.kantor.ca



**Не гайте часу – звертайтеся до нас і
починайте заощаджувати сьогодні!**